

วิธีนหยัดให้มั่นคงในศาสนาของอัลลอฮ์

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มุหัมมัด ศอลิหฺ อัล-มุนัจญิด

แปลโดย : แวมุฮัมมัดซาบรี แวะะโก๊ะ

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : เว็บไซต์ islamqa.com

2013 - 1434

IslamHouse.com

وَسَائِلُ الثَّبَاتِ عَلَى دِينِ اللَّهِ

« باللغة التايلاندية »

محمد صالح المنجد

ترجمة: محمد صبري يعقوب

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: موقع الإسلام سؤال وجواب

2013 - 1434

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปราณียิ่งเสมอ

“อยู่อย่างยืนหยัด”

วิธียืนหยัดให้มั่นคงในศาสนาของอัลลอฮฺ

คำนำของผู้แปล

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา กรุณาปราณียิ่ง
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ผู้ซึ่งดำรัสว่า

﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَنَّكُمْ أَخْبَارَكُمْ﴾
[محمد: ๓๑]

“และแน่นอนเราจะทดสอบพวกเจ้าจนกระทั่งเราจะรู้ถึง
บรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรน และบรรดาผู้หนักแน่นอดทนในหมู่
พวกเจ้า และเราจะทดสอบการงานของพวกเจ้า” (มุหัมมัด
: ๓๑)

ขอขุกรและสวดดีต่ออัลลอฮฺ ที่พระองค์ดำรัสอีกว่า
﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا
تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ [فصلت: ๓๐]

“แท้จริงบรรดาผู้กล่าวว่าอัลลอฮ์คือ พระเจ้าของพวกเรา แล้วพวกเขาก็ยืนหยัดตามคำกล่าวนั้น มลาอิกะฮ์จะลงมาหาพวกเขา (โดยกล่าวว่ากับพวกเขาว่า) พวกท่านอย่าหวาดกลัวและอย่าเศร้าสลดใจ แต่จงต้อนรับข่าวดี คือสวนสวรรค์ซึ่งพวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้” (ฟุศศิลัต : ๓๐)

ขอความศานติและพรอันประเสริฐจงมีแด่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ผู้ที่ได้กล่าวความว่า “จงกล่าวเถิดว่า ฉันศรัทธาต่ออัลลอฮ์ แล้วจงยืนหยัด” (มุสลิม : ๓๘) และแต่บรรดาเครือญาติ ตลอดจนบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านทั้งหลาย ผู้ที่ทำหน้าที่ขัดเกลาจิตวิญญาณ และให้ข้อชี้แนะแก่หัวใจทั้งหลาย เผยแพร่ศาสนแห่งสัจธรรม ลบล้างหลักการที่ผิดแห่งความเชื่ออันนอกรีต และจุดคบเพลิงแห่งสัจธรรมให้แก่มวลมนุษยชาติ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุม

หนังสือ “ อยู่อย่างยืนหยัด วิธียืนหยัดเพื่อการยืนที่มั่นคงในดินของอัลลอฮ์ ” หรือชื่อในต้นฉบับภาษาอาหรับคือ “ وسائل الثبات على دين الله ” (วะสาอิล อัล-ชะบาต อะลา दीนัลลาฮ์) ซึ่งถ่ายทอดโดยชัยคุมุหัมมัด ศอลิหฺ อัล-มุญญิด หะฟี

เซาะฮุลลอฮฺ เล่มนี้ เป็นหนังสือที่เปี่ยมไปด้วยการนำเสนอ
ข้อแนะนำถึงวิธียืนหยัดให้มีความหนักแน่นมั่นคงอยู่ในศาสนา
ของอัลลอฮฺที่ดียิ่ง รวมทั้งได้กล่าวถึงสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่ต้องม
การยืนหยัด พร้อม ๆ กับการนำเสนอเคล็ดลับในการเผชิญกับ
มัน

ผมใคร่ขอนำเสนอหนังสือเล่มนี้...

แต่พี่น้อง...ที่กำลังแสวงหาวิธีเพื่อให้ได้ยืนหยัดใน
ศาสนาของอัลลอฮฺ สุปหานะฮฺ วะตะอาลา อย่างหนักแน่น
มั่นคง

แต่พี่น้อง...ที่มีความมุ่งมั่นในการเปลี่ยนแปลงตัวเอง
เพื่อสู่วิตที่ดั่งาม

แต่พี่น้อง...ที่ไม่อยากหวนกลับไปอยู่ในสภาพที่อ่อนแอ
เหมือนเช่นในอดีต

แต่พี่น้อง...ที่มักจะเพื่อยงพ้ออยู่เสมอ หลังจากที่ได้
ผ่านกระบวนการขัดเกลามาแล้ว และไม่รู้จะทำอย่างไรที่จะให้
สภาพของการยืนหยัดกลับมาอีกครั้ง

แต่พี่น้อง...ที่กำลังประสบกับบททดสอบอันหนักหน่วง
แต่ไม่รู้ว่าจะเผชิญกับมันอย่างไร

แต่พี่น้อง...ที่กำลังอยู่ในสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่ต้องอาศัย
การยื่นหยัดมาเป็นตัวช่วย

แต่พี่น้อง...ที่มีความตั้งใจจะเป็นเฟื่องขับอิสลามให้อูม
มะฮฺนึกลับมายิ่งใหญ่อีกครั้ง เนื่องด้วยการยื่นหยัดอย่างมั่นคง
ของตัวเอง

แต่พี่น้อง...ที่ต้องการเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ต่อสู้ดิ้นรน
และผู้ที่ยืนหยัดแนบอดทน

และแต่พี่น้อง...ที่ต้องการให้มลาอิกะฮฺลงมาหาพวกเขา
(โดยกล่าวกับพวกเขาว่า) พวกท่านอย่าหวาดกลัวและอย่าเศร้า
สลัดใจ แต่จงต้อนรับข่าวดี คือสวนสวรรค์ซึ่งพวกเจ้าได้ถูก
สัญญาไว้

สุดท้ายนี้ ผมขอวิงวอนต่ออัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอา
ลา ทรงประทานทางนำแก่ผมและผู้อ่าน รวมทั้งพี่น้องมุสลิมทั่ว
โลกให้ได้ปฏิบัติในสิ่งต่าง ๆ ด้วยความสมบูรณ์ มุ่งสู่แนวทางที่
ถูกต้องตั้งความถูกต้องในการมุ่งสู่เป้าของลูกศร และขอให้
อัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอาลา ทรงประทานความเมตตาและ

ทรงคุ้มครองเราทั้งหลายให้รอดพ้นจากการลงโทษในวันที่ไม่มีผู้
คุ้มครองใดที่จะดียิ่งกว่าพระองค์ และทรงคัดเลือกเราทั้งหลาย
ให้อยู่ในหมู่ชนที่พระองค์ทรงรักทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และ
เข้าสู่สวรรคตอันบรมสุขของพระองค์ได้อย่างง่ายดายด้วยเถิด
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ที่พอเพียงแก่เราแล้ว และเป็นผู้รับ
มอบหมายที่ดีเยี่ยม อามีน ยาร็อบบัลอาละมีน

อบูอิบนะฮ์สู ฟิตยะตุลฮัก

เชาวาล ๑๔๓๒ / ตุลาคม ๒๕๕๔

สารบัญ

บทนำ

วิธียืนหยัดเพื่อการยืนที่มั่นคง(ในดินของอัลลอฮ์)

หนึ่ง การเข้าหาอัลกุรอาน

สอง การยึดมั่นในบทบัญญัติของอัลลอฮ์ และการปฏิบัติการทำงานที่ดี(อะมัลศอลิห)

สาม การใคร่ครวญและศึกษาเรื่องราวของบรรดานบี เพื่อเป็นแบบอย่างและนำไปปฏิบัติตาม

สี่ การวิงวอนขอคู่อัล

ห้า การรำลึกถึงอัลลอฮ์

หก การกระตุ้นให้มุสลิมดำเนินอยู่บนแนวทางที่เที่ยงตรง

เจ็ด การตักเตือน

แปด มีความเชื่อมั่นในแนวทางที่ตนกำลังก้าวเดินอยู่

เก้า ตะอูวะฮ์เชิญชวนผู้อื่นสู่แนวทางของอัลลอฮ์ อັชชะวะญ์ลลา

สิบ พยายามใกล้ชิดกับบุคคลที่จะนำมาซึ่งสภาพของ
การยื่นหยัดเพื่อการยื่นที่มั่นคงให้แก่ท่าน

สิบเอ็ด เชื่อมมั่นในความช่วยเหลือของอัลลอฮฺและใน
อนาคตของอิสลาม

สิบสอง ให้รู้จักแก่นแท้ของความจอมปลอมและไม่
หวั่นเกรงมัน

สิบสาม ปลุกฝังลักษณะนิสัยที่ส่งผลต่อการยื่นหยัด
เพื่อการยื่นที่มั่นคง(ในดินของอัลลอฮฺ)

สิบสี่ คำสั่งเสียจากผู้มีคุณธรรม

สิบห้า พิจาราะห์ถึงความสุขในสวนสวรรค์และ
บทลงโทษในนรก และรำลึกถึงความตาย

สนามแห่งการยื่นหยัด

หนึ่ง การยื่นหยัดในบททดสอบต่าง ๆ

ประเภทของบททดสอบต่าง ๆ

บททดสอบในทรัพย์สินเงินทอง

บททดสอบในตำแหน่งเกียรติยศ

บททดสอบในตัวภรรยา

บททดสอบในตัวลูก ๆ

บททดสอบจากผู้กดขี่ ผู้ปกครองที่เผด็จการและผู้
อธรรมทั้งหลาย

บททดสอบจากด้จัญาล

สอง การยืนหยัดในสนามแห่งการต่อสู้(ญิฮาด)

สาม การยืนหยัดในวิถีทาง(มันฮัจญ์)ที่ตนเองก้าวเดิน

อยู่

สี่ การยืนหยัดในขณะที่จะเสียชีวิต

บทนำ

มวลกการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ เราขอสรรเสริญต่อพระองค์ เราขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ เราขออภัยโทษต่อพระองค์ และเราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺให้รอดพ้นจากความชั่วร้ายของตนเอง และจากความผิดพลาดที่เกิดจากการงานที่เราได้กระทำ ผู้ใดก็ตามที่พระองค์ทรงให้ทางนำแก่เขาก็ไม่มีผู้ใดที่ทำให้เขาหลงทางได้และผู้ใดก็ตามที่พระองค์ทรงให้เขาหลงทางก็ไม่มีใครสามารถทำให้เขาได้รับทางนำ เราขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น โดยที่ไม่มีภาคีใด ๆ ต่อพระองค์ และเราขอปฏิญาณตนว่า แท้จริงมุหัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

อนึ่ง การยืนยันให้มีความหนักแน่นมั่นคงอยู่ในศาสนาของอัลลอฮฺนั้น ถือเป็นพื้นฐานสำคัญที่พึงมีในตัวของบรรดาผู้ศรัทธาที่มีความจริงใจและต้องการดำรงอยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรงด้วยความแน่วแน่และได้รับการชี้แนะ

ความสำคัญของประเด็นนี้สามารถที่จะกล่าวถึงได้ ดังต่อไปนี้ :-

- สภาพของสังคมที่มุสลิมอาศัยอยู่ในปัจจุบันนั้น ต้องเผชิญกับบททดสอบและสิ่งเข้่ายวนวานานัปการที่ปลุกเร้าพวกเขา (ให้หันเหออกจากแนวทางที่เที่ยงตรง) และเนื่องด้วยอารมณ์ปรารถนาที่ปรารถนากับสิ่งที่สร้างความคลุมเครือมากมายอันเป็นเหตุให้ศาสนาได้กลายเป็นสิ่งแปลกใหม่ ซึ่งส่งผลให้ผู้ที่ยึดมั่นในศาสนาอย่างหนักแน่นมั่นคงนั้นกลับกลายเป็นคนแปลกหน้าในสายตาของสังคม ดังที่ถูกระบุไว้อย่างน่าขงนว่า

«الْقَابِضُ عَلَى دِينِهِ كَالْقَابِضِ عَلَى الْجَمْرِ»

ความว่า “ผู้ที่ยึดมั่นในศาสนา(อย่างหนักแน่นมั่นคง) ประหนึ่งผู้ที่กำลังกำถ่านไฟอันร้อนระอุ”

ไม่มีข้อสงสัยใดสำหรับผู้ที่มิมีสติปัญญาใคร่ครวญทั้งหลายว่า บรรดาผู้ศรัทธาในยุคปัจจุบันนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาวิธียืนหยัดเพื่อการยืนที่มั่นคง(ในดินของอัลลอฮฺ)มากกว่าพี่น้องผู้ศรัทธาในช่วงยุคแรก ๆ ของอิสลาม

เสียอีก และการฟันฝ่าให้ได้มาซึ่งการยืนหยัดนั้น ถือเป็นงานที่
ต้องทุ่มเทมากกว่ายุคก่อน เนื่องจากสภาพอันเสื่อมโทรมของยุค
สมัยในปัจจุบัน อีกทั้งสภาพความอ่อนแอและจำนวนอันน้อย
นิดของบรรดาพี่น้องผู้ศรัทธาที่จะร่วมกันฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ
รวมไปถึงผู้ที่จะคอยให้ความช่วยเหลือและคำจุนในเรื่องนี้ก็แทบ
จะเหลือน้อยเต็มที

- (ในปัจจุบัน)มีการตกศาสนา หรือการผินหลังออกห่าง
จากศาสนามากขึ้นกว่าแต่ก่อน รวมถึงการเกิดสภาพความ
อ่อนแอในการเผชิญหน้ากับสิ่งล่อลวงต่าง ๆ แม้กระทั่งในหมู่นัก
ทำงานศาสนาด้วยตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างความกังวลว่าสิ่ง
เลวร้ายเหล่านั้นอาจจะประสบแก่บรรดาพี่น้องมุสลิมด้วย จึง
ต้องแสวงหาแนวทางที่จะก่อให้เกิดการยืนหยัดเพื่อการยืนที่
มั่นคง ทั้งนี้เพื่อให้รอดพ้นจากสภาพการณดังกล่าวและก้าวสู่
แนวทางที่ปลอดภัยต่อไป

- ประเด็นข้างต้นนี้มีข้อเกี่ยวพันกับหัวใจ ซึ่งท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ในเรื่องนี้ว่า

«لَقَلْبُ ابْنِ آدَمَ أَشَدُّ انْقِلَابًا مِنَ الْقَدْرِ إِذَا اجْتَمَعَتْ غَلِيًّا»

ความว่า “แท้จริง หัวใจของลูกหลานอาดัมนั้น มีการพลิกผันยิ่งกว่ากาดัมน้ำที่น้ำกำลังเดือดพล่าน” (บันทึกโดยอะหฺมัด 6/4 อัล-หากิม 2/289 ดู อัล-ลิลลิลละฮฺ อัล-เศาะฮี้หะฮฺ 1772)

ท่านเราะฮ์มะลูลลอฮฺ อะลัยฮิสเศาะลาตุวัสสลาม ยังเปรียบเทียบหัวใจด้วยตัวอย่างอื่น ๆ อีก ดังที่ท่านได้กล่าวว่า

«إِنَّمَا سَيِّ الْقَلْبُ مِنْ تَقَلُّبِهِ، وَمَثَلُ الْقَلْبِ كَمَثَلِ الرَّيْشَةِ بِقَلَابَةٍ تَقَلَّبُ بِأَصْلِ شَجَرَةٍ، يُقَلِّبُهَا الرِّيحُ ظَهْرًا لِبَطْنٍ»

ความว่า “แท้จริงที่มีการเรียกชื่อหัวใจว่า “อัล-กีอลบ” เนื่องจาก(คุณลักษณะของมัน)ที่มีการพลิกผันไปมา (และ) แท้จริง อุปมาสภาพของหัวใจนั้น อุปมาเมื่อดั่งขนนกในสนามกว้างที่ลอยตกไปอยู่บริเวณโคนต้นไม้ เพราะลมได้เป่าให้มันพลิกกลับไปมา” (บันทึกโดยอะหฺมัด 4/408 ดู เศาะฮี้หฺ อัล-ญามิอฺ 2361)

ก็ที่ท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า

«وَمَا سَيِّ الْإِنْسَانُ إِلَّا لِنَسِيهِ، وَلَا الْقَلْبُ إِلَّا أَنَّهُ يَتَقَلَّبُ»

ความว่า “ไม่มีการเรียกชื่อมนุษย์ว่า “อัล-อินसान” นอกจากเพราะเหตุความหลงลืมของเขา และไม่มีการเรียกชื่อหัวใจว่า “อัล-กีอลบ” นอกจากเพราะเหตุที่มันมักพลิกผันไปมาเสมอ”

ดังนั้น การทำให้หัวใจที่พลิกผันไปมาให้เย็นหยัดอย่างมั่นคงท่ามกลางกระแสแห่งอารมณ์อันไผ่ต่าารวมไปถึงสิ่งที่คลุมเครือทั้งหลายที่โหมกระหน่ำมานั้น แน่นนอนว่าย่อมเป็นเรื่องที่สุ่มเสี่ยง และต้องอาศัยเครื่องมือที่ยิ่งใหญ่เพียงพอกับความใหญ่หลวงของหน้าที่และความซับซ้อนยุ่งยากของมัน

วิธีเย็นหยัดเพื่อการยืนที่มั่นคง(ในดินของอัลลอฮฺ)

ส่วนหนึ่งจากความเมตตาของอัลลอฮฺ ตะอาลา ที่ทรงประทานให้แก่เราทั้งหลาย นั่นคือ พระองค์ทรงชี้แจงแก่เราในคัมภีร์อันมีเกียรติของพระองค์และผ่านคำสั่งสอนของท่านเราะสู ลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ให้ข้อชี้แนะในวิธีการสู่การเย็นหยัดเพื่อการยืนที่มั่นคง ซึ่งข้าพเจ้าขอนำเสนอแก่ผู้อ่านที่มีเกียรติทุกท่านเพียงบางส่วนเท่านั้น ดังมีเนื้อหาต่อไปนี้

หนึ่ง การเข้าหาอัลกุรอาน

อัลกุรอาน ถือเป็นแนวทางที่สำคัญระดับต้น ๆ ที่จะช่วยในการยืนหยัดอย่างมั่นคง เปรียบเสมือนสายเชือกของอัลลอฮ์ที่เกลียวแน่น เป็นรัศมีเจิดจรัส ซึ่งใครที่ยึดมั่นด้วยสิ่งนี้แล้ว อัลลอฮ์ก็จะทรงคุ้มครองเขาอย่างแน่นอน ในทำนองเดียวกัน ใครที่ปฏิบัติตามสิ่งนี้ อัลลอฮ์ก็จะให้เขาประสบกับความปลอดภัย และหากใครที่เรียกร้องไปสู่สิ่งนี้ อัลลอฮ์ก็จะทรงชี้้นำเขาไปสู่แนวทางที่เที่ยงตรง

อัลลอฮ์ทรงชี้แจงเหตุผลที่พระองค์ทรงประทานอัลกุรอานโดยการทยอยประทานลงมาตามสภาพการณ์และความเหมาะสม ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดความหนักแน่นมั่นคงแก่หัวใจ ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบโต้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่สร้างความคลุมเครือในเรื่องนี้ว่า

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾ ﴾ [الفرقان: ٣٢, ٣٣]

ความว่า “และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า ทำไมอัลกุรอานจึงไม่ถูกประทานลงมาแก่เขาครั้งเดียวกันทั้งหมด ? เช่นนั้นแหละ เพื่อเราจะทำให้หัวใจของเจ้าหนักแน่นมั่นคง และเราได้จัดการอ่านมันให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และพวกเขาจะไม่นำข้อเปรียบเทียบ (ข้อสงสัย) ใดๆ มาแย้งเจ้า เว้นแต่เราจะได้นำความจริง และการอธิบายที่ดีเยี่ยมมาทดแทนให้เจ้า(ได้ตอบโต้พวกเขา)” (สุเราะฮ์ อัล-ฟุรกอน : 32-33)

ด้วยเหตุอันใด อัลกุรอานจึงเป็นบ่อเกิดที่ทำให้มีสภาพของการยืนหยัดอย่างมั่นคงได้ ?

เนื่องจากอัลกุรอานสามารถเพิ่มพูนความศรัทธา และขัดเกลาจิตใจให้มีความสัมพันธ์กับอัลลอฮ์ได้

เนื่องจากโองการอัลกุรอานที่ถูกประทานลงมานั้น สามารถนำความชุ่มชื้นและและสร้างความปลอดภัยให้แก่หัวใจ

ของผู้ศรัทธา รวมไปถึงกระแสแห่งความชั่วร้ายต่าง ๆ ก็ไม่สามารถที่จะทำลายมันได้ อีกทั้งส่งผลให้หัวใจเกิดความสงบสุข ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์

□ เนื่องจากอัลกุรอานทำให้มุสลิมมีต้นทุนด้านวิสัยทัศน์และหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องในการใช้ประเมินสภาพการณ์ที่จะเกิดขึ้น รวมถึงทำให้มีมาตรฐานสำหรับการใช้ในการตัดสินใจเรื่องราวต่าง ๆ ไม่ให้สับสนและเกิดข้อผิดพลาด อีกทั้งจะไม่ทำให้คำพูดของเขาขัดแย้งกันเอง ไม่ว่าจะสถานการณ์และตัวบุคคลที่ต้องเจอจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก็ตาม

□ เนื่องจากอัลกุรอานสามารถตอบโต้ข้อสงสัยต่าง ๆ ที่ถูกขู่นั้นโดยเหล่าศัตรูของอิสลามจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้ก่อกวน ดั่งตัวอย่างที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในยุคสมัยของชนรุ่นแรกของอิสลาม (ยุคสมัยของบรรดาเศาะหาบะฮ์ฮฺเราะฎียัลลอฮุอันฮุม) ดังเช่น

1. อะไรคือผลสะท้อนจากคำตรัสของอัลลอฮ์ อัซซะวะญัลล์ ที่ว่า

﴿ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ﴾ [الضحى: 3]

ความว่า “พระเจ้าของเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเจ้า และมีได้ทรง
โกรธเคืองเจ้า” (สุเราะฮฺ อัญญา-ฎา : 3)

ที่ได้เกิดขึ้นต่อจิตใจของท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ
วะสลัลัม ครั้งเมื่อหมู่ชนผู้ตั้งภาคีได้กล่าวแก่ท่านว่า “มุหัมมัด
ถูกทอดทิ้งไปแล้ว” (ดูในหนังสือเศาะฮี้หฺ มุสลิม พร้อมบท
อธิบายโดยท่านอิมาม อัน-นะวะวีญ์ 12/156)

2. อะไรคือผลสะท้อนจากคำตรัสของอัลลอฮฺ อัซซะ
วะญ์ญ์ลิล้ที่ว่า

﴿لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾﴾ [النحل:

[103

ความว่า “ภาษาที่พวกเขากล่าวหาพาดพิงไปถึงนั้นเป็น
ภาษาต่างถิ่น แต่นี้(อัลกุรอาน)เป็นภาษาอาหรับที่ชัดเจน
ยิ่ง” (สุเราะฮฺ อัน-นะหฺลุ : 103)

ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อครั้งที่หมู่ชนผู้ปฏิเสธศรัทธาเผ่ากูร็อยซุกกล่าวหาว่า
ท่านเราะสูลุลลอฮฺ คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام นั้น ได้รับการ
อบรมสั่งสอนจากมนุษย์ด้วยกันเอง และท่านได้รับอัลกุรอาน
จากชายซึ่งเป็นช่างไม้ชาวโรมันที่มักกะฮฺ

3. อะไรคือผลสะท้อนจากคำตรัสของอัลลอฮฺ อิซซะ
วะญ์ลลา ที่ว่า

﴿أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا﴾ [التوبة : ๔๙]

ความว่า “**พินทุราบเถิดว่า พวกเขา(พวกมุนาฟิก)ได้ตกอยู่ใน
ในความชั่วแต่เดิมแล้ว**” (สุเราะฮฺ อัด-เตาบะฮฺ : 49)

ซึ่งมันเกิดขึ้นในจิตใจของผู้ศรัทธา ในครั้งที่หมู่ชนผู้กลับกลอก
ได้กล่าวว่า

﴿أُذِّنْ لِي وَلَا تَنْفِتْنِي﴾ [التوبة : ๔๙]

ความว่า “**จงอนุมัติแก่ฉันเถิด(พำนักอยู่ในเมืองโดยไม่ต้อง
ต้องออกไปร่วมสงคราม) และอย่าให้ฉันต้องตกอยู่ใน
ความชั่วเลย**” (สุเราะฮฺ อัด-เตาบะฮฺ : 49)

โครงการอัลกุรอานเหล่านี้ มิได้ทำให้เกิดสภาพของการ
ยื่นหยัดอย่างมั่นคงดอกหรือ ? มิได้ร้อยเรียงดวงใจของผู้ศรัทธา
ให้รวมเป็นหนึ่ง และมิได้เป็นข้อหักล้างที่ดียิ่งต่อสิ่งที่คลุมเครือ
ทั้งหลาย อีกทั้งยังมีได้เป็นสิ่งที่สามารถสยบบรรดาหมู่ชนผู้
บิดเบือนต่าง ๆ กระนั้นหรือ ? ทว่า มันยอมสร้าง ความหนักแน่น
มั่นคงได้อย่างแน่นอน ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลของข้า
พระองค์

มีเรื่องที่น่าแปลกประหลาดอีกเรื่องหนึ่งก็คือ เหตุการณ์
ที่อัลลอฮฺทรงให้สัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธา ภายหลังจากที่พวกเขา
ได้กลับมาจาก อัล-หุดียบียะฮฺว่าจะมอบทรัพย์สินเฉลยอัน
มากมายในการทำสงคราม(คือทรัพย์สินเฉลยในสงครามคอยบ์)
โดยที่พระองค์จะทรงริบมอบให้กับผู้ศรัทธา และผู้ที่ร่วมสงคราม
โดยที่จะมีเฉพาะผู้ศรัทธาเท่านั้น ซึ่งบรรดามุนาฟิกผู้กลับกลอก
ทั้งหลายก็จะขอเข้าร่วมในการทำสงครามกับพวกเขาด้วย แต่
บรรดาผู้ศรัทธาได้กล่าวแก่พวกมุนาฟิกว่า “พวกเจ้าไม่อาจที่จะ
ตามพวกเราออกไปทำสงครามได้โดยเด็ดขาด” แต่พวกมุนาฟิกก็
พยายามขอออกไปให้ได้ เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงคำตรัสของอัลลอ
ฮฺไม่ให้เกิดจริงตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้แก่บรรดาผู้ศรัทธา

พวกเขาจึงกล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า “แท้จริง (ที่พวกเจ้าไม่ยอมให้เราออกไป) เพราะพวกเจ้าอิฉฉาต่อพวกเราต่างหากละ” อัลลอฮฺทรงตอบโต้พวกเขาว่า “แต่พวกเขาไม่ได้เข้าใจ นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น” ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวที่อัลลอฮฺตรัสไว้ล่วงหน้า นั้นได้เกิดขึ้นจริงต่อหน้าผู้ศรัทธาทุกคนแบบทีละขั้นทีละตอน ก้าวต่อก้าว คำต่อคำ โดยปราศจากความผิดพลาดแม้แต่ประการเดียว

ณ ที่นี้เอง เราสามารถเห็นได้ชัดถึงความแตกต่างระหว่างสภาพของผู้ที่ชีวิตของเขามีความผูกพันอยู่กับอัลกุรอาน อย่างหนักแน่น ไม่ว่าจะด้วยการอ่าน การท่องจำ การศึกษาและใคร่ครวญมัน กับสภาพของผู้ที่เอาคำพูดของมนุษย์เป็นที่ตั้งและจดจ่ออยู่กับมันเพียงอย่างเดียว

เป็นสิ่งที่สมควรอย่างยิ่ง สำหรับผู้ที่แสวงหาความรู้ทั้งหลาย ที่จักต้องแบ่งส่วนในการศึกษาอัลกุรอานและความหมายของมัน ให้มีส่วนที่มากเพียงพอในวิธีการแสวงหาความรู้ของพวกเขา

สอง การยึดมั่นในบทบัญญัติของอัลลอฮฺ และการปฏิบัติกิจการงานที่ดี(อะมัลศอลิห)

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿ يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ
اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴾ [ابراهيم: ๒๗]

ความว่า “อัลลอฮฺทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาหนักแน่นด้วยคำกล่าวที่มั่นคง ในการมีชีวิตอยู่ทั้งในโลกนี้และในปรโลก และอัลลอฮฺทรงให้บรรดาผู้อธรรมหลงทาง และอัลลอฮฺทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์” (สุเราะฮฺ อิบรอฮีม : 27)

ท่านเกาะตาตะฮฺ เราะหิมะฮฺลลอฮฺ ได้กล่าวว่า “สำหรับการมีชีวิตในโลกนี้นั้น พวกเขาจะได้รับ ความหนักแน่นมั่นคงในการอยู่ในความดีและการปฏิบัติกิจการงานที่ดีงาม (อะมัลศอลิห) และในปรโลกนั้น(หมายถึง)ในหลุมฝังศพ”

ยังมีรายงานจากบรรดาบรรพชนคนยุคก่อนหลายท่าน ต่อการให้ความหมายอายะฮฺข้างต้นเช่นเดียวกันนี้ (ดู หนังสือดัตฟัสสิร อัลกุรอาน อัล-อะซีมี เล่ม 3 หน้า 421)

และอัลลอฮ์ยังได้ตรัสว่า

﴿ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيثًا ۝ ﴾ [النساء

[๖๖ :

ความว่า “และแม้ว่าพวกเขาได้กระทำตามสิ่งที่พวกเขาได้รับคำแนะนำแล้ว แน่นนอน มันย่อมเป็นสิ่งดียิ่งแก่พวกเขา และเป็นสิ่งที่ทำให้มีความหนักแน่นมั่นคงยิ่ง” (สุเราะฮ์อัน-นิสาฮ์ : 66) นั่นก็คือการให้มีความหนักแน่นมั่นคงยิ่งในสังขาร

ประเด็นในเรื่องนี้เป็นสิ่งที่ชัดเจนมาก ซึ่งหากไม่ใช่เช่นนั้นแล้ว เราจะหวังได้กระนั้นหรือว่าสภาพของการยืนหยัดอย่างมั่นคงนั้นจะมีอยู่ในผู้ที่เกียจคร้านในการปฏิบัติภารกิจที่ดีเมื่อต้องเผชิญกับสภาพการณ์ของบททดสอบที่แฝงไว้ด้วยกับสิ่งชั่วร้ายและกระจายอยู่ทั่วทุกสารทิศเช่นนี้ ? ทว่า สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติภารกิจที่ดีงามทั้งหลายนั้น อัลลอฮ์จะชี้แนะทางด้วยความศรัทธาของพวกเขาให้เดินไปสู่แนวทางที่เที่ยงตรง

ด้วยเหตุนี้ ท่านเราะสูลุลลอฮฺ คือลัลลิลลอฮฺอะลัยฮิ
วะสัลลัม จึงมีความขะมักเขม้นเป็นอย่างยิ่งในการปฏิบัติกา
รงานที่ดีทั้งหลาย การงานที่ท่านรักมากที่สุดคือการทำงานที่ปฏิบัติ
อย่างสม่ำเสมอแม้ว่าจะเล็กน้อยก็ตาม บรรดาเศาะหาบะฮฺของ
ท่านเราะสูลุลลอฮฺเมื่อปฏิบัติภารกิจใดแล้วพวกเขาก็จะ
ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ และท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺอัน
ฮา เมื่อปฏิบัติภารกิจใดแล้วท่านก็จะกระทำมันอย่างต่อเนื่อง
สม่ำเสมอ ดังที่ท่านเราะสูลุลลอฮฺ คือลัลลิลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้กล่าวว่า

«مَنْ تَابَرَ عَلَى اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ»

ความว่า “ผู้ใดที่ละหมาด(สุนนะฮฺเราะวาติบ) 12 เราะ
กะอะฮฺอย่างสม่ำเสมอ เขาจะได้เข้าสวรรค์อย่างแน่นอน”
(สุนัน อัด-ติรมิซียฺ 2/273 ท่านได้กล่าวว่า เป็นหะดีษหะสัน
เศาะฮีหฺ ซึ่งมีอยู่ในเศาะฮีหฺ อัน-นะสาอียฺ 1/388 และในเศาะฮีหฺ
อัด-ติรมิซียฺ 1/131) (เท่าที่ตรวจสอบไม่ปรากฏหะดีษจากการ
บันทึกของอัด-ติรมิซียฺและท่านอื่นด้วยสำนวนนี้ แต่มีสำนวนอื่น
ที่คล้ายกันแทน – ผู้แปล)

ในหะดีษกุดสีย์บทหนึ่ง มีรายงานว่า

«وَلَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ حَتَّىٰ أُحِبَّهُ»

ความว่า “บ่าวของข้า(อัลลอฮฺ)จะยังคงเข้ามาเพื่อใกล้ชิดข้า ด้วยการปฏิบัติอะมัลสุนัตต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ จนกระทั่ง ข้าได้รักเขา” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีฮ์ ดูในฟัตหุลบารี 11/340)

สาม การใคร่ครวญและศึกษาเรื่องราวของบรรดานบี เพื่อเป็นแบบอย่างและนำไปปฏิบัติตาม

หลักฐานในประเด็นข้างต้นนั้นคือ อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ

الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾ [هود : 120]

ความว่า “และทั้งหมดนี้เราได้บอกเล่าแก่เจ้าจากเรื่องราวของบรรดานบีและเราะสุล เพื่อให้จิตใจของเจ้าหนักแน่นมั่นคง และได้มายังเจ้าแล้วใน(เรื่องราวเหล่านี้)ซึ่งความจริงและข้อตักเตือน และข้อรำลึกสำหรับผู้ศรัทธาทั้งหลาย” (สุเราะฮฺ ฮูด : 120)

โองการอัลกุรอาน(เกี่ยวกับเรื่องราวของบรรดานบี)ที่ถูก
ประทานลงมาในสมัยของท่านเราะสูลุลลอฮฺ คือลัลลลอฮฺอะ
ลยฮิอะสลัลมฺ นั้น ไม่ได้ถูกประทานลงมาเพื่อความเพลิดเพลิน
และการล้อเล่นแม้แต่อย่างใด แต่มันถูกประทานลงมาโดยมี
เป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ คือ เพื่อให้จิตใจของท่านเราะสูลุลลอฮฺ
และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่เคียงข้างท่านนั้นมีความยืนหยัดอย่าง
มั่นคง

พี่น้องของฉัน ! หากว่าท่านได้ใคร่ครวญในคำตรัส
ของอัลลลอฮฺที่ว่า

﴿ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا ءَالِهَتَكُمْ ۖ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَبْنَؤُا كُونِي بَرْدًا
وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ ﴾ [الانبیاء:

[٧٠, ٦٨

ความว่า “พวกเขา กล่าวว่า จงเผาเขา(อิบรอฮีม)เสีย และจง
ช่วยเหลือพระเจ้า(รูปเคารพ)ทั้งหลายของพวกเขา หาก
พวกเขาจะกระทำเช่นนั้น เรา(อัลลลอฮฺ)ได้กล่าวว่า ไฟเอ๋ย
! จงเย็นลงและจงให้ความปลอดภัยแก่อิบรอฮีมเถิด และ

พวกเขาปรารถนาที่จะวางแผนร้ายแก่เขา แต่เราได้ทำให้พวกเขาประสบกับความสูญเสียมากยิ่งขึ้นกว่า” (สุเราะฮ์ อัล-อันบิยาอ์ : 68-70)

ซึ่งท่านอับนุ อับบาสได้กล่าวว่า “คำพูดสุดท้ายที่ท่านนบีอิบรอฮีมได้กล่าวไว้ก่อนที่ท่านจะถูกโยนลงสู่ไฟนั้นคือ

حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ - **หัสบียัลลอฮฺ วะนิอุมัลวะกิล** - ความว่า อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ที่พอเพียงแก่เราแล้ว และเป็นผู้ดูแลที่ดียิ่งที่สุดแล้ว” (פתחול בארי 8/22)

ท่านรู้สึกหรือไม่ว่า ในอายะฮ์นี้มีความหมายแห่งการยืนยันหยัดอย่างมั่นคงท่ามกลางบรรดาผู้อธรรมและการทรมานที่แผงอยู่ ซึ่งมันจะซึมซับเข้าสู่ตัวท่าน ในขณะที่ท่านได้ใคร่ครวญเรื่องราวเหล่านี้ ?

หากว่าท่านได้ใคร่ครวญในคำตรัสของอัลลอฮฺ เกี่ยวกับเรื่องราวของท่านนบีมุซา อะลัยฮิสสลาม ที่ว่า

﴿ فَلَمَّا تَرَأَى الْجُمُعَانَ قَالَ أَصْحَبُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ

رَبِّي سَيِّدِينَ ﴿٦٢﴾ [الشعراء: ٦١، ٦٢]

ความว่า “ครั้นเมื่อแต่ละฝ่ายได้มองเห็นกัน พวกพ้องของมูซาได้กล่าวว่า แท้จริงเราถูกตามทันแล้ว เขา(มูซา)ได้กล่าวว่า ไม่หรอก แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงอยู่กับฉัน พระองค์จะทรงชี้แนะทางออกแก่ฉัน” (สุเราะฮ์ อัจซ-ซุอะรอฮ์ : 61-62)

ท่านได้สัมผัสถึงความหมายแห่งการยืนหยัดอย่างมั่นคงของบรรดาผู้ศรัทธาบ้างไหม ? ในขณะที่ท่านได้ใคร่ครวญถึงเรื่องราวในอายะฮ์เหล่านี้ ถึงเหตุการณ์ที่บรรดาผู้ธรรมได้ไล่ล่าพวกเขา และการยืนหยัดในช่วงวิกฤติที่หนักหน่วง ท่ามกลางเสียงร้องโอดครวญของบรรดาผู้สิ้นหวังทั้งหลาย

เช่นเดียวกัน หากว่าท่านได้ใคร่ครวญในเรื่องราวเกี่ยวกับบรรดานักมายากลของฟิรเอาน์แล้ว ท่านก็จะพบกับตัวอย่างที่น่าแปลกใจยิ่ง เกี่ยวกับหมู่ชนที่ยืนหยัดอย่างมั่นคงในสัจธรรมหลังจากที่พวกเขาได้ประจักษ์ในสัจธรรมนั้นแล้ว

ท่านสัมผัสได้หรือไม่ว่ามีความหมายแห่งการยื่นหยัด
อย่างมั่นคงฝังอยู่ในหัวใจของพวกเขาต่อหน้าการขู่เข็ญของ
บรรดาผู้อธรรมที่ได้กล่าวว่า

﴿ قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ
فَلَأَقْظَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِمَّنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَتَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ
وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ﴾ [طه: 71]

ความว่า “เขา(ฟิรเอาน์)กล่าวว่า พวกท่านศรัทธาต่อเขา(มุ
ซา) ก่อนที่ฉันจะอนุญาตให้แกพวกท่านกระนั้นหรือ ?
แท้จริง เขาเ็นเองที่เป็นหัวหน้าของพวกท่านซึ่งได้สอนวิชา
มายากลแก่พวกท่าน ฉะนั้น ฉันจะตัดมือและเท้าของพวก
ท่านสลบข้างกัน และฉันจะเอาพวกท่านไปตรึงไว้ที่ต้น
อินทผลัม และพวกท่านก็จะรู้อย่างแน่ชัดว่า ผู้ใดในหมู่
พวกเราที่จะให้การลงโทษที่สาหัสกว่าและยาวนานยิ่งกว่า”
(สุเราะฮฺ ฏอฮา : 71)

นี่คือการยื่นหยัดอย่างมั่นคงของบรรดาผู้ศรัทธากลุ่ม
เล็ก ๆ กลุ่มหนึ่งที่ไม่มีความรู้สึกแม้แต่น้อยที่จะถอนตัว ในขณะที่
ที่พวกเขาได้กล่าวว่า

﴿ قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴾ [طه: ٧٢]

ความว่า “พวกเขา(บรรดานักมายากลที่ได้ยอมรับศรัทธา) กล่าวว่ เราจะไม่ฝักใฝ่ท่านมากกว่าหลักฐานที่ชัดแจ้งซึ่งได้มายังเราแล้ว ขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลผู้ให้บังเกิดเรา ท่านจงกระทำ(การคาดโทษและทรมาน)ตามสิ่งที่ท่านต้องการจะกระทำเถิด แท้จริง ท่านกระทำได้เฉพาะในชีวิตแห่งโลกนี้เท่านั้น” (สูเราะฮฺ ฏอฮา : 72)

ความหมายเยี่ยงเดียวกันนี้ มีให้เห็นในเรื่องราวเกี่ยวกับบรรดาผู้ศรัทธาในสูเราะฮฺ ยาซีน และเรื่องของผู้ศรัทธาคนหนึ่ง จากวงศัวานของฟิรเอาน์ รวมทั้งเรื่องราวที่เกี่ยวกับชาวหลุมไฟ (อัศฮาบูล อุกูด) และเหตุการณ์อื่น ๆ ที่มีบทเรียนหลักในภาพรวมคือเพื่อต้องการสอนให้เห็นถึงการยืนหยัดอย่างมั่นคงในสัจธรรม

สี่ การวิงวอนขออู้อ

ส่วนหนึ่งจากคุณลักษณะบ่าวของอัลลอฮฺที่เป็นผู้ศรัทธานั้นคือ พวกเขาจะมุ่งสู่อัลลอฮฺด้วยการวิงวอนขอความช่วยเหลือให้พระองค์ทรงประทานสภาพของการยืนหยัดอย่างมั่นคงให้แก่พวกเขา (ดังที่พวกเขาได้วิงวอนว่า)

﴿ رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ

أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ [ال عمران: ٨]

ความว่า “โอ้อองค์อภิบาลของเรา ! โปรดอย่าให้หัวใจของพวกเราเอนเอียงออกจากความจริงเลยหลังจากที่พระองค์ได้ทรงแนะนำแก่พวกเราแล้ว” (สุเราะฮฺ อาล อิมรอน : 8)

﴿ رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا ﴿٢٥٠﴾ [البقرة: ٢٥٠]

ความว่า “โอ้อองค์อภิบาลของเรา ขอได้โปรดหลังความอดทนลงให้พวกเราด้วยเถิด และโปรดประทานความหนักแน่นมั่นคงแก่เท้าของเราด้วยเถิด” (สุเราะฮฺ อัล-บะเกาะะเราะฮฺ : 250)

และอันเนื่องมาจากว่า

إِنَّ قُلُوبَ بَنِي آدَمَ كُلَّهَا بَيْنَ أَصْبَعَيْنِ مِنَ أَصَابِعِ الرَّحْمَنِ كَقَلْبٍ وَاحِدٍ يُصَرِّفُهُ
حَيْثُ يَشَاءُ»

ความว่า “แท้จริง บรรดาหัวใจของลูกหลานอาดัมนั้นอยู่
ระหว่างสองนิ้วจากบรรดานิ้วของอัคร-เราะหฺมาน -อัลลอฮฺผู้
ทรงเมตตา- ตั้งดวงใจดวงเดียว ซึ่งพระองค์ทรง
เปลี่ยนแปลงพลิกผันมันตามที่พระองค์ทรงประสงค์”
(บันทึกโดยอิมามอะหมัดและมุสลิม จากการรายงานของ
ท่านอิบนุ อุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ดูในหนังสือเศาะฮิหฺมุสลิม
อธิบายโดยท่านอิมาม อัน-นะวะวี 16/204)

ด้วยเหตุนี้ ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ
วะสลัลัม จึงมักจะกล่าวคำวิงวอนอยู่เสมอ ว่า

«يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ»

ความว่า “โอ้ผู้ทรงเปลี่ยนแปลงพลิกผันหัวใจทั้งหลาย ได้
โปรดบันดาลให้หัวใจของฉันหนักแน่นมั่นคงอยู่ในศาสนา
ของพระองค์ด้วยเถิด” (บันทึกโดยอัต-ติรมิซีย์ จากการรายงาน
ของท่านอนัส ดู ตูหฺฟะตุล อะหฺวะซียี 6/349 และ เศาะฮิหฺล ญา
มิอุ 7864)

ห้า การรำลึกถึงอัลลอฮ์

การรำลึกถึงอัลลอฮ์นั้นถือเป็นสาเหตุสำคัญที่จะได้มาซึ่งสภาพของการยืนหยัดอย่างมั่นคง(ในสัจธรรมที่เที่ยงแท้)

ท่านจงพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสองสิ่งดังกล่าวเกิด (การยืนหยัดอย่างมั่นคงกับการรำลึกถึงอัลลอฮ์) ในคำตรัสของอัลลอฮ์ อัสซะวะญ์ดลลา ที่ว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقَيْتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾ ﴾ [الانفال: ٤٥]

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! เมื่อพวกเจ้าปะทะกับศัตรูกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง(ในสงคราม) ก็จงยืนหยัดเกิด และจงรำลึกถึงอัลลอฮ์ให้มากๆ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ” (สุเราะฮ์ อัล-อันฟาล : 45)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้การรำลึกถึงพระองค์นั้นเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้เกิดสภาพของการยืนหยัดอย่างมั่นคงท่ามกลางการต่อสู้กับอริศัตรูในหนทางของพระองค์(ญิฮาด)

“จงพิจารณาถึงความเข้มแข็งของบรรดาทหารเปอร์เซียและโรมันเถิดว่าพวกเขาต้องประสบกับความพ่ายแพ้โดยที่พวกเขาต้องละทิ้งสิ่งที่พวกเขาปรารถนามากที่สุดเช่นไรบ้าง” (เป็นคำกล่าวของท่านอิบน์ลุฏกีอัยยิมเราะหิมะฮะซุลลอฮฺ ใน อัลด-ดาร์ วะ อัลด-ตะวาล์) ทั้ง ๆ ที่อาวุธยุทโธปกรณ์ของบรรดามุฮัมมินผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮุนั้นมีจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จงพิจารณาเถิดว่า อะไรคือปัจจัยที่ช่วยให้ท่านนบียุซุฟ อะลัยฮิสสลาม อยู่ในสภาพของการยื่นหยัดอย่างหยัดเย็นในขณะที่ท่านต้องเผชิญกับการยั่วยวนของสตรีที่มียศถาบรรดาศักดิ์สูงส่งและมีรูปลักษณ์งดงาม เมื่อครั้งที่นางได้เชิญชวนให้ท่านร่วมประเวณี(ชินา)กับนาง มันมิใช่เพราะการขอความคุ้มครองของท่านด้วยคำกล่าวที่ว่า **الله معاذ** - ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺ- ดอกหรือ ที่ทำให้อารมณ์ไฝ่ต่ำเหล่านั้นต้องสยบและอยู่ภายใต้ป้อมปราการแห่งการรำลึกถึงอัลลอฮฺ

ดังกล่าวนี้ คือผลของการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ในการเข้ามา
มีบทบาทเพื่อให้เกิดสภาพของการยืนหยัดเพื่อการยืนที่มั่นคง
ให้กับบรรดาผู้ศรัทธา

หก การกระตุ้นให้มุสลิมดำเนินอยู่บนแนวทางที่เที่ยงตรง

แนวทางหนึ่งเดียวที่ถูกต้อง ซึ่งจำเป็นสำหรับผู้ศรัทธา
จะต้องดำเนินตามนั้นคือแนวทางของอะฮ์ลุลสุนนะฮ์วัลญะ
มาอะฮ์ คือแนวทางของกลุ่มชนแห่งชัยชนะและรอดพ้น เป็น
กลุ่มชนที่มีหลักศรัทธาที่บริสุทธิ์และมีแนวทางที่เที่ยงตรง โดย
พวกเขาจะยึดมั่นในทางนำ(สุนนะฮ์)ของท่านเราะสูลุลลอฮ์
คืออิลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลิม และหลักฐาน(ที่ถูกต้องและ
ชัดเจน)เป็นหลัก ซึ่งมันต่างจาก(แนวทางของ)บรรดาศัตรู
ของอัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง รวมทั้งเป็นสิ่งที่แยกพวกเขาออกจากหมู่
ชนผู้หลงผิดทั้งหลายอีกด้วย

หากว่าท่านต้องการที่จะรู้ถึงคุณค่าในสภาพของการยืน
หยัดได้อย่างมั่นคง ก็จงพิจารณาและถามตัวเองเถิดว่า “ด้วย
เหตุอันใดเล่า ที่กลุ่มชนรุ่นก่อน ๆ และคนรุ่นหลังต้องตกอยู่ใน

ความหลงผิดและความโง่เขลากันอย่างมากมาย พวกเขาไม่สามารถทำให้เท้าของพวกเขาขึ้นหยัดในแนวทางอันเที่ยงตรงได้ และการเสียชีวิตของพวกเขาก็หาได้อยู่ในร่องรอยของแนวทางดังกล่าวไม่ อาจจะมีกลุ่มหนึ่งจากหมู่พวกเขาที่ทำยที่สุดก็ได้พบกับแนวทางอันเที่ยงตรง แต่นั่นก็ภายหลังจากช่วงอายุส่วนใหญ่ของพวกเขาได้ผ่านพ้นไป โดยช่วงเวลาที่มึนคุ่นค้างยิ่งในชีวิตของพวกเขาโดนเผาผลาญไปเสียมากแล้ว”

ท่านจะพบอีกว่าบางคนในหมู่พวกเขาเหล่านั้นได้หันเหตัวเองออกจากความหลงผิดและสิ่งอุตริกรรมอย่างหนึ่ง แต่ก็หันเหสู่ความหลงผิดและสิ่งอุตริกรรมอีกอย่างหนึ่ง จากที่เคยคลั่งไคล้ในแนวคิด *พัลลสะพะฮุ* (ปรัชญา) ก็หันเหสู่แนวคิดของ *อิลมูกะลาม* (วิชาที่ที่ใช้แนวทางหลักตรรกะหรือสติปัญญาเป็นหลักในการอธิบายหลักอะกีตะฮุและเตาฮีด) จากที่เคยมีแนวคิดมูอตะซีละฮุก็หันไปสู่อุบัติความหลงผิดแบบ *ตะฮูร์ฟ* (บิดเบือน) จากที่เคยชอบ *ตะฮวีล* (ตีความ) ก็หันเหสู่แนวคิดของการ *ตัฟวีฎ* (การยุติที่จะไม่พูดถึงความหมายของพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮุ) หรือจากแนวทาง(เงาะรีเกาะฮุ)หนึ่งของศุฟีก็หันเหสู่อีกแนวทางหนึ่งของมัน

ด้วยเหตุนี้ บรรดาผู้ที่ทำสิ่งอุตริกรรมทั้งหลายจึงมักจะนำตัวเองสู่ความสับสนและความวุ่นวายของชีวิต จึงดูเถิดว่า บรรดาผู้ที่มีแนวคิดอย่างอิสลามกะลามเขาถูกปิดกั้นจากการได้อยู่ในสภาพของการยืนหยัดอย่างมั่นคงในขณะที่เขากำลังใกล้จะตายเช่นไรบ้าง นักวิชาการสะลัฟในยุคแรก ๆ ของอิสลามคนหนึ่งได้กล่าวว่า “กลุ่มชนที่จะมีความสับสนลังเล(ซั๊กกั)มากที่สุดในช่วงที่เขาใกล้จะตายก็คือกลุ่มชนที่มีแนวคิดอย่างอิสลามกะลาม”

ทว่า จงพิจารณาและใคร่ครวญเถิดว่า เคยมีหรือไม่ บรรดาผู้ที่หันเหตัวเองออกจากแนวทางของอะฮฺลุสสุนนะฮฺวัลญะมาอะฮฺ ด้วยความไม่พอใจหรือรังเกียจในแนวทางนี้ หลังจากที่เขารู้ ได้เข้าใจอย่างถ่องแท้ และดำเนินตามแนวทางนี้แล้ว ? อาจจะมีบางคนที่ยังหันเหตัวเองออกจากแนวทางของอะฮฺลุสสุนนะฮฺวัลญะมาอะฮฺ ด้วยสาเหตุเพียงเพื่อตอบสนองอารมณ์ใคร่ของตนหรือไม่ก็เพราะความคลุมเครือที่เข้ามาครอบงำความคิดที่อ่อนแอของตัวเอง แต่ไม่มีใครที่หันเหออกจากแนวทางนี้เนื่องจากเขาได้พบเจอกับแนวทางที่

ถูกต้องชัดเจนกว่า หรือเพราะเขาได้พบว่าแนวทางนี้มีความหลงผิดอยู่

ในเรื่องนี้ เราสามารถจะยืนยันได้ด้วยการพิจารณาในเหตุการณ์ที่ ฮีร์อกลู (เฮราคลิดุส) ได้ถามท่านอบู สุฟยาน เกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ยอมรับตามแนวทางท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งเฮราคลิดุสได้ถามท่านอบู สุฟยานว่า “เคยมีบ้างไหม? ที่บางคนในหมู่ผู้ศรัทธาได้หันเหออกจากศาสนาของเขา เนื่องจากเขาไม่มีความพอใจหรือรังเกียจในศาสนา ทั้งๆ ที่เขาได้เข้าสู่ศาสนาอิสลามนั้นแล้ว?” ท่านอบู สุฟยาน จึงตอบว่า “ไม่เคยมีให้เห็น” หลังจากนั้น เฮราคลิดุสจึงกล่าวว่า “เช่นนั้นแหละ คือสภาพที่แท้จริงเมื่อความศรัทธาได้เข้าไปฝังอยู่ในหัวใจของคนคนหนึ่งแล้ว” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ ดู พัตหุลบารี 1/32)

เราเคยได้ยินอยู่บ่อยครั้งว่า มีแกนนำหลายคนของแนวคิดบิดเบือนทั้งหลาย ที่หันเหตัวเองจากแนวคิดที่อุตริกรรมอย่างหนึ่งไปสู่แนวคิดอุตริกรรมอีกอย่างหนึ่ง หลังจากนั้นอัลลอฮ์ก็ทรงให้ทางนำแก่เขาได้ละทิ้งแนวทางที่หลงผิดทั้งหลาย และ

หันตัวเองสู่แนวทางของอะฮฺลุสสุนนะฮฺวัลญะมาอะฮฺ ด้วย
ความรู้สึกไม่พอใจในแนวทางเดิมที่เขาเคยยึดมั่น แต่ทว่า เรา
เคยได้ยินเรื่องราวที่ตรงข้ามกันบ้างหรือไม่ ?

ดังนั้น หากว่าท่านต้องการอยู่ในสภาพของการยืนหยัด
อย่างมั่นคง ท่านก็จงดำเนินตามแนวทางของบรรดาผู้ศรัทธา
ทั้งหลายเถิด

เจ็ด การตฺริบียะฮฺ

รูปแบบการตฺริบียะฮฺ หรือการฝึกฝนและการขัดเกลาที่
จะส่งผลให้เกิดสภาพของการยืนหยัดอย่างมั่นคงนั้นมีอยู่ 4
รูปแบบ ดังนี้

1. **ตฺริบียะฮฺ อิมานียะฮฺ** (การฝึกฝนขัดเกลาในด้าน
การศรัทธา)

นั่นคือการตฺริบียะฮฺที่จะส่งผลให้หัวใจมีชีวิตชีวาด้วย
ความรู้สึกที่มีความเกรงกลัวต่ออัลลอฮฺ มีความหวัง และเต็มไปด้วย
ความรัก ซึ่งตรงกันข้ามกับความรู้สึกแห่งแค้นแค้นกระด้าง
ของหัวใจ ที่เป็นผลมาจากการออกห่างจากตัวบทหลักฐานที่มา

จากอัลกุรอานและสุนนะฮฺ และการหมกมุ่นอยู่กับทัศนะของ มนุษย์ด้วยกันเอง

2. ตัรบียะฮฺ อิลมียะฮฺ (การฝึกฝนขัดเกลาในด้านการ เรียนรู้)

นั่นคือการตัรบียะฮฺหรือฝึกฝนเพื่อให้ยึดอยู่กับตัวบท หลักฐานที่ถูกต้องและชัดเจน ซึ่งตรงกันข้ามกับการยึดติดกับตัว บุคคล (ดักลีด) อย่างมีเดบอด

3. ตัรบียะฮฺ วาอียะฮฺ (การฝึกฝนขัดเกลาให้เกิดความ ตระหนัก)

นั่นคือการตัรบียะฮฺเพื่อให้รู้ถึงแนวทางของบรรดา ผู้กระทำความชั่ว ให้ศึกษากลยุทธ์ของบรรดาศัตรูอิสลาม ให้รอบรู้ใน เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน รวมทั้งให้รู้จักทำความเข้าใจและประเมินสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งตรงกันข้าม กับการปิดตัวเอง และจมปลักอยู่ในแนวคิดที่คับแคบและมี ข้อจำกัด

4. ตัรบียะฮฺ มุตะตัรริญะฮฺ (การฝึกฝนอย่างเป็นขั้น เป็นตอน ค่อยเป็นค่อยไป)

นั่นคือการตรึงปิยะฮุที่จะส่งผลให้ผู้ศรัทธาก้าวสู่จุดสูงสุดของความสมบูรณ์อย่างเป็นขั้นเป็นตอนค่อยเป็นค่อยไปโดยผ่านกระบวนการวางแผนที่เป็นระบบอย่างสมดุล ซึ่งตรงกันข้ามกับการกระทำที่ปราศจากแบบแผน การรีบเร่ง และการก้าวกระโดดที่ส่งผลเสียตามมา

เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงความสำคัญของปัจจัยข้างต้น อันจะเป็นตัวช่วยในการเสริมสร้างให้เกิดสภาพของการยืนหยัดอย่างมั่นคง จงหวนกลับไปพิจารณาและใคร่ครวญชีวประวัติของท่านเราะฮูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แล้วก็ถามตัวของเราเองว่า

- อะไรคือสาเหตุของการยืนหยัดอย่างมั่นคงที่มีอยู่ในตัวของบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ในช่วงที่พวกเขาได้พำนักอยู่ในเมืองมักกะฮฺท่ามกลางสภาพของการกดขี่ที่หนักหน่วง

- สภาพของการยืนหยัดอย่างมั่นคงที่ปรากฏอยู่ในตัวของท่านบิลาล ท่านค็อบบาบ ท่านมุศอ็อบ วงศ์วานของท่านยาสิรุ และท่านอื่น ๆ จากบรรดาผู้ถูกกดขี่ แม้กระทั่งบรรดาเศาะหาบะฮฺอาวุโสเอง ในช่วงเวลาที่พวกเขาถูกตัดความสัมพันธ์และ

ถูกปิดล้อมให้อยู่ที่บริเวณช่องเขาหนึ่งของมักกะฮุ ลองไต่รตรง
คุณคิดว่าสภาพการยื่นหยัดของพวกเขาเป็นเช่นไร

- เป็นไปได้หรือไม่ว่า สภาพของการยื่นหยัดอย่างมั่นคง
ที่มีอยู่ในตัวของบรรดาเศาะหาบะฮุเหล่านั้น มีอยู่โดยที่ไม่ต้อง
พึ่งกระบวนการตรูบียะฮุที่ลึกซึ้งจากทางนำของท่านนบี
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ซึ่งสลักแน่นอยู่ในบุคลิกภาพของ
พวกเขาเหล่านั้น

เราขอยกตัวอย่างเศาะหาบะฮุท่านหนึ่ง นั่นคือท่านคิ
อบาบ บิน อัล-อะร็อบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ที่ถูกนายหญิงของ
ท่านนำเหล็กที่ถูกเผาจนร้อนระอุใหม่ ๆ มาทับบนหลังของท่าน
ซึ่งไม่มีสิ่งใดที่ดับเหล็กร้อนนั้นนอกจากไขมันจากเนื้อหนังบน
หลังของท่านที่โดนความร้อนละลายไหลลงมา แล้วอะไรเล่าคือ
สิ่งที่ทำให้ท่านนั้นมีความอดทนได้ถึงเพียงนั้น

อีกเรื่องหนึ่ง คือเรื่องของท่านบิลาลที่ถูกทรมาน โดย
เจ้านายของท่านนำก้อนหินมาทับบนอกของท่านแล้วทิ้งไว้
ท่ามกลางทะเลทรายที่ร้อนระอุ และยังมีตัวอย่างของท่านหญิง
สุมัยะฮุ ที่ถูกมัดพันธนาการและใส่โซ่ตรวนไว้

คำถามที่ผุดขึ้นมาเกี่ยวกับสภาพและจุดยืนอื่น ๆ ในช่วงเวลาที่ท่านเราะสุลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อยู่ในเมืองมะดีนะฮฺ ก็คือ ใครกันเล่าที่ยืนหยัดอย่างมั่นคงและอยู่เคียงบ่าเคียงไหล่ร่วมกับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ในสงครามหุญัยนุ ในขณะที่บรรดาผู้ศรัทธาหลายท่าน เริ่มที่จะเพเลียงพล้ำไปแล้ว คนที่ยืนหยัดเหล่านั้น ใช้กลุ่มคนที่เพิ่งเข้ารับอิสลามใหม่ กระนั้นหรือ ใช้ผู้ศรัทธาที่เพิ่งรับอิสลาม ตอนพิชิตเมืองมักกะฮฺหรือไม่ ซึ่งพวกเขาเป็นกลุ่มคนที่ไม่ได้รับการตรูบิยะฮฺจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ด้วยระยะเวลาที่สมบูรณฺเพียงพอ และได้ออกไปทำสงครามในครั้งนั้นก็เพื่อแสวงหาในผลประโยชน์ของทรัพย์เชลยเพียงเท่านั้นหรือ ? เปล่าเลย บรรดาผู้ที่ยังคงมีสภาพของการยืนหยัดอย่างมั่นคงจากบรรดาผู้ศรัทธาในสงครามครั้งนั้น ก็คือกลุ่มเศาะหาบะฮฺที่มีโอกาสได้รับการตรูบิยะฮฺจากมือของท่านเราะสุลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ด้วยระยะเวลาที่เพียงพอแล้วแทบทั้งสิ้น

โดยแน่นอน หากไม่มีกระบวนการตรูบิยะฮฺแล้วไซ้ร พวกเขาก็จะมีสภาพของการยืนหยัดอย่างมั่นคงได้กระนั้นหรือ

แปด มีความเชื่อมั่นในแนวทางที่ท่านกำลังก้าวเดินอยู่

ไม่มีข้อสงสัยใดเลยว่า ทุกครั้งที่เรามีความเชื่อมั่นในแนวทางที่ท่านกำลังก้าวเดินอยู่ ก็ยิ่งจะทำให้เรามีสภาพของการยืนหยัดอย่างมั่นคงเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ การจะให้ได้มาซึ่งสิ่งนี้ ย่อมต้องมีเครื่องมือบางประการมาช่วย ส่วนหนึ่งก็คือ:

- ใฝ่พี่น้องของตน ท่านจงมีความรู้สึกเกิดว่า แนวทางอันเที่ยงตรงที่ท่านกำลังก้าวเดินอยู่นั้น มิใช่เป็นแนวทางที่มีมาใหม่หรือเพิ่งมีขึ้นในยุคสมัยของท่านอย่างแน่นอน แต่มันคือแนวทางที่มีมาอย่างยาวนานมากแล้ว มันคือแนวทางที่บรรดานบี บรรดาผู้มีสัจจะ(ศิดดีฎุน) บรรดาอูละมาอ์ และบรรดาคนดี(ศอลิหูน) ในยุคก่อนหน้านี้ได้เคยย่างก้าวมาก่อนแล้ว ดังนั้นความรู้สึกอันโดดเดี่ยวที่มีอยู่ในตัวของท่านก็จงให้มันหายไปเถิด และจงเปลี่ยนความอ้างว้างที่อยู่ในตัวของท่านให้มันกลายเป็นความสุขและความปิติยินดี เพราะท่านจะมีความรู้สึกอย่างสม่ำเสมอว่า พวกเขาเหล่านั้นก็คือพี่น้องที่ได้ร่วมเดินทางในแนวทางที่ท่านกำลังก้าวเดินอยู่

- ท่านจงทำให้เกิดความรู้สึกเถิดว่า ท่านคือผู้ที่อัลลอฮ์
ทรงคัดเลือกแล้ว ดังที่อัลลอฮ์ อัสซะวะญ์ลลา ได้ตรัสว่า

﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ﴾ [النمل: ๕๙]

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) บรรดาการสรรเสริญเป็น
สิทธิ์ของอัลลอฮ์ และความศานติจงมีแต่ปวงบ่าวของ
พระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงคัดเลือกแล้ว” (สุเราะฮ์ อัน-นัมล :
59)

อัลลอฮ์ อัสซะวะญ์ลลา ได้ตรัสอีกว่า

﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ﴿٣٢﴾﴾ [ฟาฏร: ๓๒]

ความว่า “และเราได้ให้คัมภีร์เป็นมรดกสืบทอดมา แก่
บรรดาผู้ที่เราคัดเลือกแล้วจากปวงบ่าวของเรา” (สุเราะฮ์
ฟาฏีร : 32)

﴿وَكَذَٰلِكَ يُجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ﴿٦﴾﴾ [يوسف: 6]

ความว่า “และเช่นนั้นแหละพระเจ้าของเจ้าทรงเลือกเจ้า
และทรงสอนเจ้าให้รู้วิชาทำนายฝัน” (สุเราะฮ์ ยูสุฟ : 6)

เหมือนที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ทรงคัดเลือกบรรดานบี ก่อนหน้านี้มาแล้ว ดังนั้น บรรดาคนดีทั้งหลาย(ศอลิหูน) ก็มีส่วน เกี่ยวกับการคัดเลือกดังกล่าวนี้จากอัลลอฮฺเช่นเดียวกัน เพราะ พวกเขา คือผู้ที่สืบทอดมรดกในด้านความรู้จากบรรดานบี ทั้งหลาย

- ท่านจะมีความรู้สึกเช่นไร หากอัลลอฮฺทรงสร้างท่าน ให้เป็นหนึ่งในสิ่งที่ไม่มีชีวิต ไม่มีลมหายใจ หรืออาจจะเป็นสัตว์ หรือเป็นผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา หรือไม่ก็เป็นผู้ที่เรียกร้องผู้คนไปสู่การ ปฏิบัติในสิ่งที่อุตริกรรม อาจจะเป็นผู้ที่ฝ่าฝืนในการกระทำสิ่งที่ เป็นบาปใหญ่(ฟาลิห) หรืออาจเป็นผู้ศรัทธาแต่ไม่ได้เป็นผู้ที่ เรียกร้องสู่อิสลามที่มีอยู่ในตัวของเขาเลย หรือท่านอาจจะเป็นผู้ ที่เรียกร้องสู่แนวทางแห่งการฝ่าฝืน(ต่ออัลลอฮฺ)

- ท่านไม่เห็นดอกหรือว่า การที่ท่านรู้สึกว่ายัลลอฮฺได้ ทรงคัดเลือกท่าน และทรงให้ท่านเป็นหนึ่งในหมู่ผู้เรียกร้องจาก กลุ่มของอะฮฺลุลสุหนนะฮฺวัลญะมาอะฮฺ คือปัจจัยที่จะทำให้นั่น ยืนหยัดอย่างมั่นคงในแนวทางและเส้นทางที่ท่านก้าวเดินอยู่ นี้

แก้ ตะอวะฮฺเชอญชวณผู้อื่นสู่แนวทางของอัลลอฮฺ อัซชะวะญ์ลลา

จิตวิญญาณของเราเมื่อไม่มีการขยับเขยื้อนและไม่ปลดปล่อยให้มันได้เคลื่อนไหว มันก็จะเสื่อมโทรมและเน่าเสีย ซึ่งวิธีการที่ดีที่สุดที่จะให้จิตวิญญาณของเรามีการเคลื่อนไหว นั่นคือ การมุ่งมันในการเรียกร้องเชอญชวณผู้อื่นให้หันมาสู่แนวทางของอัลลอฮฺ เพราะมันคือหน้าที่ของบรรดาเราะฮ์ลุลทั้งหลายที่เคยปฏิบัติมาแล้ว มันคือสิ่งที่จะปลดปล่อยจิตวิญญาณของเราให้รอดพ้นจากการต้องถูกทรมาน ซึ่งด้วยการเรียกร้องเชอญชวณผู้อื่นนี้เองที่จะส่งผลให้เกิดพลังอันยิ่งใหญ่ ทำให้การปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ นั้นประสบความสำเร็จอย่างง่ายดาย ดังที่อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿ فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ ﴿١٥﴾ ﴾ [الشورى : 15]

ความว่า “ดังนั้น เพื่อการนี้แหละเจ้าจงเรียกร้องเชอญชวณและจงดำรงมันอยู่ในแนวทางที่เที่ยงธรรมดังที่เจ้าได้รับบัญชา” (สุเราะฮฺ อัซ-ซุรอ : 15)

มันย่อมเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องถ้าจะมีคนกล่าวว่า “คนคนนี้
ไม่มีทั้งความก้าวหน้าและความล้ำหลังภายในตัวของเขา
เลย” แท้ที่จริงแล้ว จิตวิญญาณนั้นเมื่อมันไม่หมกมุ่นกับการ
เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺแล้วไซ้ร้ มันก็จะหมกมุ่นอยู่กับการทำสิ่งที่
ฝ่าฝืน เพราะความศรัทธานั้นมีการเพิ่มขึ้นและลดลง

การเรียกร้องเชิญชวนผู้อื่นสู่แนวทางที่ถูกต้อง ด้วยการ
ทุ่มเทเวลา ใช้พลังของสติปัญญาและพลังกาย รวมทั้งการใช้สัน
ในการพูดคุยอย่างสม่ำเสมอ โดยทำหน้าที่เรียกร้องเชิญชวน
ผู้อื่นด้วยความทุ่มเทเสมือนว่ากลายเป็นงานที่ทำให้มุสลิมคน
หนึ่งจดจ่ออยู่กับมันตลอดเวลา ย่อมจะทำให้เขามีความสามารถ
ที่จะปิดกั้นช่องทางที่ชัยฏอนจะเข้ามาล่อลวงและดูดดึงเขาให้ตก
อยู่ในความหลงผิดและพิตนะสุดต่าง ๆ ได้

ยิ่งกว่านั้น ผู้ที่ทำหน้าที่เรียกร้องเชิญชวนผู้อื่นย่อมจะมี
ความรู้สึกที่ทำทลายต่อการเผชิญหน้ากับปัญหาและอุปสรรค
นานา ไม่ว่าจะเป็นการต่อต้านของผู้ที่ไม่เห็นด้วย หรือการที่
จะต้องเผชิญหน้ากับบรรดาผู้หลงผิดทั้งหลาย ในขณะที่เดินอยู่
บนเส้นทางแห่งการตะอูวะฮฺเชิญชวนของเขา จนทำให้ความ

ศรัทธาและความยำเกรงของเขานั้นได้เพิ่มและเข้มแข็งมากขึ้นเรื่อย ๆ

ดังนั้น การทำหน้าที่เรียกร้องเชิญชวนผู้อื่นนอกจากจะส่งผลให้เขาได้รับผลตอบแทนอันยิ่งใหญ่แล้ว มันยังเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะให้ได้มาซึ่งสุขภาพของการยืนหยัดอย่างหยัดเยียน และจะเป็นสิ่งที่ช่วยปกป้องเขาไม่ให้ยอมแพ้หรือก้าวถอยหลัง เนื่องจากผู้ที่ทำงานด้วยการรุกราย่อมไม่มีความจำเป็นต้องคอยปกป้องตัวเอง และอัลลอฮ์ก็ย่อมอยู่เคียงข้างบรรดาผู้ที่ทำหน้าที่เรียกร้องเชิญชวนผู้อื่น โดยที่พระองค์จะทรงทำให้พวกเขามีสุขภาพของการยืนหยัดอย่างมั่นคง และทรงคุ้มครองพวกเขาในทุกอย่างก้าวที่เขาได้ก้าวเดินไป ถ้าจะเปรียบผู้ที่ทำหน้าที่เรียกร้องเชิญชวนผู้อื่น ก็เปรียบได้กับหมอที่รักษาโรคต่าง ๆ ด้วยประสบการณ์และองค์ความรู้ที่มีอยู่ในตัวเขา ดังนั้น การที่เขาได้รักษาโรคให้กับผู้อื่น เขาก็ย่อมที่จะมีภูมิคุ้มกันให้ห่างไกลจากโรคนั้นมากกว่าผู้อื่นอย่างแน่นอน

สิบ พยายามอยู่ใกล้กับคนที่จะนำมาซึ่งสุขภาพของการยืนหยัดเพื่อการยืนที่มั่นคงให้แก่ท่าน

คุณลักษณะของคนประเภทข้างต้นคือ กลุ่มคนที่ท่าน
เราะสุลุลลอฮฺ คือลัลลลอฮฺอะลยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«إِنَّ مِنَ النَّاسِ نَاسًا مَفَاتِيحُ لِلْخَيْرِ مَعَالِيْقُ لِلشَّرِّ»

ความว่า “แท้จริง ในหมู่มนุษย์นั้นจะมีผู้ที่เป็นกุญแจไขสู่
ความดีงามและปิดกั้นสิ่งที่ชั่วร้าย” (หะดีษมีสถานะหะสัน
บันทึกโดย อิบну มาญะฮฺ จากท่านอนัส 237 และท่านอิบนุ อบี
อาศิม ในอัล-สุนนะฮฺ 1/127 ดู อัล-ลิลลิลละฮฺ อัล-เศาะฮี้หะฮฺ
1332)

การเข้าหาบรรดาอูละมาอ์ บรรดาคนดีและบรรดาผู้
ศรัทธาที่ทำหน้าที่ตะอฺวะฮฺเชอญวน และการคลุกคลีห้อมล้อม
อยู่กับพวกเขา ถือเป็นตัวช่วยสำคัญที่จะได้มาซึ่งสภาพของการ
ยืนหยัดเพื่อการยืนที่มั่นคงได้

ในหน้าประวัติศาสตร์อิสลามได้มีเหตุการณ์ความ
วุ่นวาย(ฟิตนะฮฺ)เกิดขึ้นอย่างมากมาย และแล้วอัลลลอฮฺก็ทรง
ประทานสภาพของการยืนหยัดอย่างมั่นคงให้แก่บรรดาผู้ศรัทธา
เพียงแค่ว่าคนบางคนที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น

ดังที่ท่านอะลี บิน อัล-มะดีนีญ์ ได้กล่าวไว้ว่า

«أَعَزَّ اللَّهُ الدِّينَ بِالصَّدِيقِ يَوْمَ الرَّدَّةِ ، وَبِأَخِي مُحَمَّدٍ يَوْمَ الْمِحْنَةِ»

ความว่า “อัลลอฮ์ทรงให้ศาสนานี้มีชัยสูงส่งด้วย(อับดุลมุฮัมมัด) อัศ-ศิดดีก ในเหตุการณ์การหนีหลังจากศาสนาของผู้คน(ริดตะฮฺ) และด้วยอิมามอะหมัด ในเหตุการณ์แห่งการทดสอบ(ด้วยการปรากฏขึ้นของกลุ่มมูตะชีละฮฺที่กล่าวว่าอัลกุรอานนั้นคือมัคลูบหรือสิ่งที่ถูกสร้าง)” (ดู ลีลัฮฺ อะลาม อัน-นุบะลาห์ 11/196)

และจงพิจารณาคำกล่าวของท่านอิบนุญกัยอิม เราะอะหิมะฮฺอัลลอฮฺ ตอบทบาทของอาจารย์ของท่าน ชัยคุลอิสลาม อิบนุตุตัยมียะฮฺ ที่เป็นแรงใจในการยืนหยัดอย่างมั่นคง ท่านได้กล่าวว่า “เมื่อใดที่พวกเราประสบกับสภาวะของความหวาดผว หรือมีความคิดที่ไปในทางที่ไม่ดี และรู้สึกว่แผ่นดินที่เราอาศัยอยู่นี้คับแคบไปหมด เราก็มจะไปหาท่าน(อิบนุ ตัยมียะฮฺ) และแค่เพียงได้เห็นและสดับฟังคำตักเตือนของท่าน ความรู้สึกต่างๆ ที่วนเวียนอยู่ในใจก็จะมลายหายไป ความสงบสุขของจิตใจ ความเข้มแข็ง และความเชื่อมั่นก็จะเข้ามาแทนที่ มหาบริสุทธิ์แด่องค์อัลลอฮฺผู้ทรงให้บ่าวของพระองค์สัมผัสกับสวนสวรรค์ก่อนที่จะได้เจอมันจริงๆ

และทรงเปิดประตูของมັນในโลกแห่งการปฏิบัติ ทรง
ประทานลมร่ำเพยของมັນและกลิ่นไอของมัน ที่อบอวล
หอมหวานเป็นแรงขับเคลื่อนให้เกิดพลังที่จะบรรลุและ
แข่งขันกันเพื่อให้ได้ซึ่งสวรรค์นั้น” (อัล-วาบิลุ อัส-ศ็อย
ยิบ หน้า 97)

ณ ตรงนี้ เป็นที่ประจักษ์ว่าความเป็นพี่น้องกันในอิสลาม
ถือเป็นรากฐานที่สำคัญที่จะคอยย้ำเตือนให้มีความยืนหยัด
อย่างมั่นคง ในบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่มีคุณธรรมซึ่งอยู่ราย
ล้อมรอบตัวท่าน บรรดาผู้เป็นตัวอย่างและพี่เลี้ยงทั้งหลายผู้คอย
ฝึกฝนท่าน พวกเขาเหล่านี้แหละที่จะเป็นกลุ่มคนที่สามารถให้
ความช่วยเหลือแก่ท่านบนแนวทางที่ท่านกำลังเดินอยู่ พวกเขา
ประหนึ่งเสาที่เข้มแข็งที่จะช่วยค้ำจุนท่าน นำความหนักแน่น
มั่นคงให้แก่ท่านด้วยการนำเสนอโครงการต่าง ๆ ของอัลลอฮ์
และความรู้ต่าง ๆ ที่เป็น hikmah ซึ่งมิอยู่ในตัวของพวกเขา ด้วย
เหตุนี้ ท่านจงพยายามแสวงหาความใกล้ชิดและอยู่ร่วมกับพวก
เขาเหล่านั้นเถิด จงอย่าอยู่คนเดียวอย่างโดดเดี่ยวเพราะจะทำให้
ชัยฏอนมาอุดตึงท่านไปได้ แท้จริง สุนัขจิ้งจอกนั้นคอยจ้องที่จะ
กินแกะหลงฝูงอยู่เสมอ

สิบเอ็ด เชื่อมั่นในความช่วยเหลือของอัลลอฮ์และใน อนาคตของอิสลาม

เรามีความจำเป็นต่อการยืนหยัดเป็นอย่างยิ่งใน
ช่วงเวลาที่ความช่วยเหลือหรือชัยชนะนั้นเกิดความล่าช้า เพื่อ
ไม่ให้ทำของเราเกิดการเพเลียงพล้าหลังจากที่มันยืนหยัดได้
อย่างมั่นคงแล้ว ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้กล่าวว่า

﴿ وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رِيبِيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ
قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾ ﴾ [ال عمران: ١٤٦, ١٤٨]

ความว่า “และนับีกี่มากน้อยแล้ว ที่กลุ่มชนอันมากมายได้
ต่อสู้ร่วมกับเขา แล้วพวกเขาหาได้ท้อแท้ไม่ต่อสิ่งที่ได้
ประสบแก่พวกเขาในทางของอัลลอฮ์ และพวกเขาหาได้
อ่อนกำลังลง และหาได้ยอมสยบไม่ และอัลลอฮ์นั้นทรงรัก
ผู้ที่อดทนทั้งหลาย และคำพูดของพวกเขามิปรากฏเป็นอื่น
ใด นอกจากพวกเขา กล่าวว่า โอ้พระเจ้า แห่งพวกข้า
พระองค์ โปรดได้ทรงอภัยโทษให้แก่พวกข้าพระองค์ด้วย

เถิด ซึ่งบรรดาความผิดทั้งหลายของพวกเขาข้าพระองค์ และการที่พวกเขากระทำเกินขอบเขตในกิจการของพวกเขาข้าพระองค์ และโปรดทรงให้เท้าของพวกเขาข้าพระองค์มั่นคงอยู่ และโปรดทรงช่วยเหลือพวกเขาข้าพระองค์ให้ชนะเหนือกลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วย แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงประทานให้แก่พวกเขาซึ่งผลตอบแทนแห่งโลกนี้ และผลตอบแทนที่ดีแห่งปรโลก และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้กระทำดีทั้งหลาย” (สุเราะฮ์ อาล อิมรอน : 146-148)

เมื่อท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมปรารถนาที่จะให้บรรดาเศาะหาบะฮ์ โดยเฉพาะผู้ที่ถูกทรมานมีสภาพที่สามารถยืนหยัดอย่างมั่นคงในบททดสอบและการทรมานในรูปแบบต่าง ๆ ที่พวกเขากำลังเผชิญอยู่นั้น ท่านก็จะบอกเล่าแก่พวกเขาถึงอนาคตของอิสลามว่าเป็นเช่นไร แล้วท่านเคยกล่าวอะไรแก่พวกเขาบ้าง

มีบันทึกจากอัล-บุคอรีห์ โดยการรายงานของท่านคือบบาบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ซึ่งท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«وَلَيَتِمَّنَ اللَّهُ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّكِيبُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ لَا يَخْشَى إِلَّا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، وَالذَّنْبُ عَلَى غَنَمِهِ»

ความว่า “แน่แท้ อัลลอฮฺจะทรงให้อิสลามนี้ต้องลุล่วงสมบูรณ์ จนกระทั่งว่าคนขี่พาหนะสามารถจะเดินทางจากเมืองศ็อนอาอ์จนถึงเมืองหัจญเราะมะมาตุ(ทั้งสองเมืองอยู่ในประเทศเยเมน)ได้(อย่างปลอดภัย) โดยที่เขาไม่กลัวผู้ใดเลยนอกจากอัลลอฮฺ และไม่กลัวสิ่งใดเลย)นอกจากแค่กลัวว่าสุนัขจิ้งจอกจะมาทำร้ายฝูงแกะของเขาเท่านั้น” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ ดู พัตหุลบารี 7/165)

ดังนั้น การนำเสนอหะดีษในเชิงบวก ที่นำข่าวดีเกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของอิสลามในอนาคตข้างหน้ามาเล่าให้ฟังแก่กลุ่มชนรุ่นหลังนั้น จะเป็นสิ่งที่สามารถเสริมสร้างศักยภาพให้แก่พวกเขาให้มีสภาพที่สามารถยืนหยัดอย่างมั่นคงได้

สิบสอง ให้อัจฉริยะแก่คนแห่งความจอมปลอมและไม่หวั่นเกรงมัน

อัลลอฮฺ อัสซะวะญ์ลลา ได้ตรัสว่า

﴿ لَا يَغُرَّتْكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبَلَدِ ﴿١٦٦﴾ ﴾ [ال عمران: 166]

ความว่า “อย่าให้การเคลื่อนไหวของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
ในเมืองต่างๆ ล่องลอยเจ้าให้ขยายดเป็นอันขาด” (สูเราะฮ์
อาล อิมรอน : 196)

อายะฮ์ข้างต้น เป็นการปลดปล่อยผู้ศรัทธาและให้
กำลังใจเพื่อที่พวกเขาจะได้มีสภาพของการยืนหยัดอย่างมั่นคง
และอัลลอฮ์ ชัซซะวะญัลลา ได้ตรัสอีกว่า

[الرعد: ๑๗] ﴿ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً ۗ ﴾

ความว่า “สำหรับฟอง(สิ่งไร้ค่า)นั้นก็ออกไปเป็นสิ่งเหลือ
เดน” (สูเราะฮ์ อับ-เราะฮุด : 17)

อายะฮ์ข้างต้นเป็นบทเรียนแก่ผู้ที่มีปัญหาทั้งหลายว่า
อย่าได้หวาดหวั่นหรือเกรงกลัวต่อความจอมปลอม และอย่า
จำนนหรือยอมแพ้ต่อความจอมปลอมทั้งหลาย

หนึ่งในวิธีการนำเสนอของอัลกุรอานก็คือ การนำเสนอ
และเปิดเผยความชั่วร้ายของกลุ่มหลงผิดต่างๆ รวมทั้งเปิดเผย
ให้เห็นถึงจุดประสงค์และวิถีทางของพวกเขา ดังที่อัลลอฮ์ ตะอา
ลา ได้ตรัสว่า

﴿ وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ ﴾ [الأنعام: ๕๕]

ความว่า “และในทำนองนั้นแหละ เราจะแจกแจงโองการทั้งหลาย และเพื่อที่วิถีทางของผู้กระทำผิดจะได้ประจักษ์ชัด” (สุเราะฮ์ อัล-อันอาม : 55)

ทั้งนี้ทั้งนั้น ก็เพื่อที่จะไม่ทำให้มุสลิมถูกบุกรุกโจมตีในขณะที่พวกเขาเพลอ และเพื่อที่พวกเขาจะได้รู้ว่าอิสลามจะถูกรุกรานจากหนทางใด

ก็มากขึ้นแล้วที่เราได้ยินและได้เห็นกลุ่มเคลื่อนไหวต่าง ๆ ต้องล้มลง และเหล่าดาอีย์นักเชิญชวนสู่อิสลามมากมายที่ต้องเปลี่ยงปล้ำและขาดการยืนหยัด เมื่อพวกเขาต้องประสบกับบททดสอบที่ไม่ทันตั้งตัว อันเนื่องมาจากการไม่รู้ถึงแผนการของบรรดาศัตรูของพวกเขาเอง

สิบสาม ปลุกฝังลักษณะนิสัยที่ส่งผลต่อการยืนหยัดเพื่อการยืนที่มั่นคง(ในดินของอัลลอฮ์)

และที่สำคัญที่สุดในประเด็นนี้ก็คือ “ความอดทน” มีหะดีษที่บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์และมุสลิม ได้รายงานว่ ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่

«وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عِظَاءً خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ»

ความว่ “ไม่มีสิ่งใดที่ถูกประทานให้กับคนคนหนึ่งจะเป็นสิ่งที่ดีและกว้างขวางยิ่งไปกว่าความอดทน” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ ในหมวดชะกาต บรรพ อัล-อิสติอฺฟาฟุ อะนิล มัสอะละฮฺ -การยับยั้งตนเองจากการขอผู้อื่น- และมุสลิม ในหมวดชะกาต บรรพ ฟัฎลุต ตะอัฟฟุฟ วัศ ศ็อบรฺ -ความประเสริฐของการยับยั้งตนเองและการอดทน)

การอดทนที่ดีที่สุดคือการอดทนในครั้งเริ่มแรกที่ต้องเผชิญกับบททดสอบ คนคนหนึ่งเมื่อเขาต้องประสบกับสิ่งที่ไม่เคยคาดคิดว่มันจะเกิดขึ้น เขาอาจจะเปลี่ยงปล้ำและอาจจะไม่มีความหนักแน่นมั่นคงที่จะเผชิญกับสิ่งเหล่านั้นได้ ถ้าหากว่เขาปราศจากความอดทน

- จงพิจารณาในคำกล่าวของท่านอิบนุล กะอฺอฺบ์ เราะหิมะฮฺลุลลอฮ์ เกิดว่ “ฉันได้เห็นชายชราคนหนึ่งมีอายุเกือบ

80 ปีแล้ว ซึ่งเขาเป็นผู้ที่รักษาการละหมาตญะมาอะฮ์อย่างสม่ำเสมอ แต่เมื่อหลานชายของเขาได้เสียชีวิตลง เขาก็ได้กล่าวว่า ไม่สมควรที่คนหนึ่งคนใดต้องขออู้อ้ออีกแล้ว เพราะอัลลอฮ์ไม่เคยตอบรับอู้อ้อเลย หลังจากนั้น เขาก็ได้กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงทำร้ายจิตใจของฉัน พระองค์ไม่ทรงให้บุตรหลานของฉันหลงเหลืออยู่เลย” (ดูในหนังสือ อัศ-ชะบาต อินดัล มะมาต โดยอิบนิญล ญะฮะซีย์ หน้า 34) และแน่นอนอัลลอฮ์ทรงสูงส่งและบริสุทธิ์จากคำกล่าวนี้ยิ่งนัก

- ในช่วงเวลาที่บรรดาผู้ศรัทธาได้ประสบกับภัยอันตรายจากการทำสงครามอุฮุด ซึ่งพวกเขาไม่เคยคิดมาก่อนว่าต้องประสบกับความยากลำบากในบททดสอบครั้งนั้น เพราะอัลลอฮ์ได้สัญญาว่าจะช่วยเหลือพวกเขา แต่แล้ว พระองค์ก็ทรงสอนพวกเขาด้วยกับบทเรียนที่หนักยิ่ง ด้วยกองเลือดและบรรดาซุฮะดาค์(ผู้ที่เสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮ์) ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿ أَوْلَمَّا أَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا فُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ ﴾ [ال عمران: 175]

ความว่า “และเมื่อมีภยันตรายหนึ่งประสบแก่พวกเจ้า ทั้งๆ ที่มันเคยประสบแก่พวกเจ้ามาแล้วถึงสองเท่าแห่งภยันตรายนั้น พวกเจ้าก็ยังคงกล่าวว่าสิ่งนี้มาจากไหนกระนั้นหรือ ? จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด)ว่ามันมาจากที่ตัวของพวกเจ้าเอง” (สุเราะฮฺ อาล อิมรอน : 165)

อะไรเล่าคือสาเหตุแห่งความพ่ายแพ้ที่เกิดขึ้นในตัวของพวกเขา ? อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿ فَشِلْتُمْ وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلْنَاكُمْ مَّا نُحِبُّونَ مِنْكُمْ
مَّن يُرِيدُ الدُّنْيَا ۖ ﴾ [آل عمران: 152]

ความว่า “พวกเจ้าขลาดที่จะต่อสู้ ขัดแย้งกันในคำสั่ง และพวกเจ้าได้ฝ่าฝืนหลังจากที่พระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้าเห็นสิ่งที่พวกเจ้าชอบ ในหมู่พวกเจ้านั้นมีผู้ที่ปรารถนาแต่โลกนี้” (สุเราะฮฺ อาล อิมรอน : 152)

สิบสี่ คำสั่งเสียจากผู้มีคุณธรรม

เมื่อผู้ศรัทธาคนหนึ่งต้องประสบกับบททดสอบต่าง ๆ จากพระเจ้าของเขา สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้เขามีสภาพที่สามารถยืนหยัดอย่างมั่นคงได้นั้น คือ การที่อัลลอฮฺทรงประทานให้คนดีมีคุณธรรมเป็นผู้ที่คอยให้คำตักเตือนและกำลังใจเพื่อสร้างความหนักแน่นมั่นคงแก่เขา คำพูดของเขาจะเป็นสิ่งที่มีประโยชน์และประดับประดาให้ผู้ศรัทธาอยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรงในการก้าวเดิน คำพูดเหล่านั้นจะเต็มไปด้วยการสะกิดหัวใจให้รำลึกถึงอัลลอฮฺ ให้คิดถึงภารกิจที่ต้องพบพระองค์ ให้คิดถึงสวนสวรรค์และนรกของพระองค์

ไอ้ พี่น้องของฉัน และนี่ก็คือตัวอย่างจากเรื่องราวของท่านอิมามอะหฺมัด เราะหิมะฮุลลอฮฺ ในช่วงเวลาที่ท่านได้ประสบกับบททดสอบอันหนักหน่วง แล้วท่านก็ได้ผ่านพ้นมันไปจนออกมากลายเป็นประหนึ่งทองคำที่ถูกร่อนไฟจนสะอาดบริสุทธิ์

ท่านอิมามอะหฺมัดถูกล่ามโซ่เพื่อนำตัวไปยังอัล-มะฮฺมูน ซึ่งได้ข่มขู่ว่าจะทรมานท่านอย่างหนักก่อนที่ตัวท่านจะถูกนำไปถึงที่ของอัล-มะฮฺมูนด้วยซ้ำ กระทั่งคนใช้คนหนึ่งของท่านอิมามอะหฺมัดได้กล่าวแก่ท่านว่า “ฉันมีความกังวลเป็นอย่างยิ่ง

ไอ้อับู อับดิลลาฮฺ (อิมามอะหมัด) เพราะอัล-มะอฺมูนได้ชักดาบของเขาออกมาแบบที่ไม่เคยทำเช่นนี้มาก่อนเลย และเขาได้สาบานด้วยการที่ตนเป็นเครือญาติกับท่านเราะสูลุลลอฮฺ คีอิลลุลลอฮฺอะลียฮิวะสัลลัม ว่า หากท่านไม่ยอมรับในคำพูดที่ว่า อัลกุรอานนั้นคือมคฺลู้ก(สิ่งที่ถูกสร้าง) แน่แท้ เขาก็จะสังหารท่านด้วยดาบดังกล่าวอย่างแน่นอน” (ในหนังสือ อัล-บิตายะฮฺวัน นิฮายะฮฺ 1/332)

ณ ที่นี้เอง บรรดาผู้มีสติปัญญาจึงได้ใช้โอกาสที่จะพูดให้กำลังใจแก่อิมามของพวกเขาให้มีความยืนหยัดในจุดยืน มีระบุใน สิบรฺ อะลามุน นุบะลาห์ โดย อัช-ชะฮะบียฺ 11/238 จากท่านอับู ญะอฺฟัร อัล-อันบารีย์ ได้เล่าว่า “เมื่อฉันได้รับข่าวว่าท่านอิมามจะถูกนำตัวส่งไปยังอัล-มะอฺมูน ฉันก็เลยข้ามแม่น้ำฟุรอตไป เมื่อมาถึงที่นั่นฉันก็ได้พบกับท่านอิมามและให้สลามแก่ท่าน ท่านจึงกล่าวว่า ไอ้อับู ญะอฺฟัรเอ๋ย ท่านทำให้ตัวท่านลำบากเสียแล้ว ฉันจึงกล่าวตอบว่า ไอ้อิมามเอ๋ย ณ วันนี้ท่านคือผู้นำและผู้คนที่ทั้งหลายต่างก็ติดตามท่าน ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ หากว่าท่านได้ยอมรับว่าอัลกุรอานนั้นคือมคฺลู้ก(สิ่งที่ถูกสร้าง) แน่แท้ ผู้คนก็จะกล่าวตามท่านอย่างแน่นอน แต่หากว่าท่านปฏิเสธต่อมัน ผู้คน

จำนวนไม่น้อยก็จะได้เห็นด้วยตามท่านเช่นกัน นอกจากนี้ ถึงแม้ว่าท่านจะไม่ถูกอัล-มะอ์มูนประหาร ท่านก็ต้องตายอยู่ดี ความตายเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ท่านจงยำเกรงต่ออัลลอฮฺเถิดและอย่าได้ยอมรับในความต้องการของพวกเขาเลย เมื่อได้ยินเช่นนั้นท่านอิมามอะหมัดจึงร้องให้พร้อมได้กล่าวว่า มาซาอัลลอฮฺ ! แล้วท่านก็กล่าวอีกว่า โอ้อับู ญะอฺฟัร จงทวนคำพูดของท่านเมื่อสักครู่เถิด ดั่งนั้นฉันจึงกล่าวคำพูดเหล่านั้นซ้ำตามเดิม ท่านอิมามได้แต่กล่าวว่า มาซาอัลลอฮฺ ! ...”

ท่านอิมามอะหมัดได้กล่าวไว้ในขณะที่ท่านกำลังถูกนำตัวไปยังอัล-มะอ์มูนว่า “และแล้วเราก็ถูกนำตัวไปยังเขต อรรเราะห์บะฮฺ ในช่วงกลางดึก ลู่ ๆ ก็มีชายคนหนึ่งมาขวางทางและกล่าวถามว่า คนไหนคือ อะหมัด บิน หัมบัล ? ดั่งนั้น จึงมีคนชี้ว่า คนนี้แหละ เขาจึงกล่าวแก่คนจูงอุฐูว่า จงหยุดสักครู่ก่อน แล้วเขาก็ได้กล่าวแก่อิมามอะหมัดว่า นี่ท่าน ! ดูท่า ท่านคงไม่พ้นที่จะถูกสังหาร ณ ที่นี้และท่านก็จะได้เข้าสวรรค์ จากนั้นเขาก็ได้กล่าวอีกว่า ฉันขอมอบหมายท่านต่ออัลลอฮฺ เมื่อกล่าวจบเขาก็เดินออกไป ฉันจึงได้ถามว่าคนคนนี้เป็นใคร มีคนกล่าวแก่ฉันว่า นี่คือ

ชายชาวอาหรับคนหนึ่งจากเผ่าเราะบิอะฮฺ เขาทำอาชีพตัดเย็บเสื้อขนสัตว์(ศูฟ)ในหมู่บ้านชนบทแห่งหนึ่ง เขามีชื่อวาญาบิรุ บิน อามิรุ เป็นที่รู้จักกันว่าเขาเป็นคนดีคนหนึ่ง” (ดู สียัรฺ อะลามุน นุบะลาฮ์ 11/241)

ใน “อัล-บิตายะฮฺ วัน นิฮายะฮฺ” ได้มีรายงานวา ชายอาหรับชนบทคนหนึ่งได้กล่าวแก่ท่านอิมามอะหมัด ว่า “โอ้ ท่าน ! แท้จริงท่านคือตัวแทนของผู้คนทั้งหลาย ดังนั้นอย่าได้ทำให้พวกเขาผิดหวัง และแท้จริง ณ วันนี้ ท่านคือผู้นำของผู้คนทั้งหลาย ดังนั้นอย่าได้ยอมรับในสิ่งที่พวกเขาเรียกร้อง(ให้ท่านกล่าวว่าอัลกุรอานนั้นคือมคฺลুক)เลย เพราะคนที่ตามท่านก็จะยอมรับด้วยเช่นกันแล้วท่านก็จะต้องแบกรับบาปของพวกเขาในวันกิยามะฮฺ และหากว่าท่านรักอัลลอฮฺ ท่านก็พึงอดทนในสิ่งที่ท่านกำลังประสบอยู่เถิด เพราะไม่มีสิ่งใดที่จะเป็นอุปสรรคระหว่างท่านกับสวนสวรรค์ได้ นอกจากท่านจะถูกพวกเขาฆ่าเท่านั้น”

อิมาม อะหมัด กล่าวว่า “คำพูดของเขานั้นได้เพิ่มความหนักแน่นมั่นคงให้แก่ความตั้งใจของฉันในการปฏิเสธสิ่งที่พวกเขาได้เรียกร้องฉัน(ให้กล่าวว่าอัลกุรอาน

คือมัลลุก) ได้มากขึ้นทีเดียว” (ดู อัล-บิดายะฮฺ วัน นิสายะฮฺ 1/332)

และในบางรายงาน ท่านอิมามอะหมัด ได้กล่าวว่า “ฉันไม่เคยได้ยินคำพูดใดที่จะมีความหนักแน่นมั่นคงในช่วงเวลาที่ฉันประสบกับปัญหานี้มากไปกว่าคำพูดของชายชนบทคนนั้นที่ได้พูดแก่ฉัน ตอนที่ฉันเจอเขา ณ เขตเราะห์บะฮฺ ฎุก ซึ่งเป็นเมืองที่อยู่ระหว่างเมืองริกเกะฮฺกับเมืองแบกแดด ติดกับแม่น้ำยูเฟรติส(อัล-ฟุรอต) ซึ่งเขาได้กล่าวว่า “โอ้ อะหมัดเอ๋ย หากว่าท่านได้ตาย ท่านก็จะตายในสภาพที่เป็นชะฮีด(ตายในหนทางของอัลลอฮฺ) และหากท่านได้มีชีวิต ท่านก็จะมีชีวิตอย่างผู้มีเกียรติ...ดังนั้น หัวใจของฉันจึงรู้สึกเข้มแข็งขึ้น” (ดู ลีลียฺ อะลามุน นุปะลาอ์ 11/241)

ท่านอิมามอะหมัด ได้เล่าถึงชายหนุ่มคนหนึ่งที่มีชื่อว่า มุหัมมัด บิน นุหฺ ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ร่วมกับท่านในการเผชิญหน้ากับบททดสอบนั้นว่า “ฉันไม่เคยเห็นผู้ใด ทั้ง ๆ ที่ยังมีอายุน้อย และมีความรู้ไม่มาก แต่กลับมีความมั่นคงในการปฏิบัติต่อคำสั่งใช้ของอัลลอฮฺ มากไปกว่า มุหัมมัด บิน นุหฺ ซึ่งฉันหวังว่าเขาจะสิ้นสุดชีวิตของเขาด้วยบั้นปลายที่ดั่งงาม

(หุสнулคอคติมะฮฺ) วันหนึ่ง เขาได้กล่าวแก่ฉันว่า โอ้ อับดุลลอฮฺ ฟิงระวังต่ออัลลอฮฺเถิด ฟิงระวังต่ออัลลอฮฺเถิด แท้จริงท่านไม่เหมือนกับฉัน เพราะท่านเป็นแบบอย่างให้แก่ผู้คนทั้งหลาย แท้จริงพวกเขาได้ยื่นคอของพวกเขาเพื่อฟังท่าน และพวกเขากำลังรอคอยว่าท่านจะกล่าวอะไรออกมา ฟิงยำเกรงต่ออัลลอฮฺเถิด และจงยืนหยัดต่อกำหนดของอัลลอฮฺเถิด จากนั้นเขาก็เสียชีวิต และฉันก็ได้ละหมาดให้แก่เขาและฝังศพของเขา” (ดู สিয়ร์ อะลามุน นุบะลาห์ 11/242)

แม้กระทั่ง บรรดานักโทษในคุกที่ละหมาดเป็นมะอ์มูม พร้อมกับท่านอิมามอะหฺมัด ทั้งที่ท่านอยู่ในสภาพถูกล่ามโซ่ ก็ยังได้มีส่วนร่วมให้กำลังใจต่อการยืนหยัดของท่านด้วย

ครั้งหนึ่งท่านอิมามอะหฺมัด ได้กล่าวในขณะที่ท่านอยู่ในคุกว่า “ฉันไม่ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับคุณนี่หรอก สำหรับฉันแล้วคุณและบ้านคือสิ่งเดียวกัน และฉันก็ไม่ได้กลัวว่าฉันจะต้องถูกฆ่าด้วยดาบ แต่สิ่งที่ฉันหวั่นเกรงนั้นคือ การที่ต้องถูกทดสอบด้วยการถูกหวัดด้วยแส้”

เมื่อนักโทษบางคนได้ยื่นท่านกล่าวเช่นนั้น ก็ได้กล่าวแก่ท่านว่า “โอ้ อับดุลลอฮฺ ท่านอย่าได้กังวลใจใดๆ เลย

มันก็แค่สองครั้งแรกที่โดนหวดเท่านั้น หลังจากนั้นท่านก็
จะไม่มีความรู้สึกอีกแล้วว่าเส้ได้หวดส่วนไหนของร่างกาย
ท่านบ้าง” เหมือนกับว่าเขาต้องการให้ท่านสบายใจขึ้น (ดู สียัร
อะลามุนนุบะลาห์ 11/240)

ด้วยเหตุนี้ ใ้พี่น้องที่มีเกียรติของฉัน จงจริงจังที่จะขอ
คำสั่งเสียจากบรรดาคนดีทั้งหลายเถิด และจงฟังมันให้เข้าใจเมื่อ
มันถูกสั่งเสียให้แก่ท่าน

- จงขอคำสั่งเสียก่อนที่ท่านจะออกเดินทางไปยังที่ใดที่
หนึ่ง เมื่อท่านกังวลว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับท่าน

- จงขอคำสั่งเสียในช่วงเวลาที่ท่านกำลังเผชิญกับบท
ทดสอบ หรือก่อนบททดสอบที่คิดว่าจะเกิดขึ้นกับท่าน

- จงขอคำสั่งเสีย เมื่อท่านได้รับตำแหน่ง หรือได้รับ
มรดกและทรัพย์สินอันมากมาย

จงให้กำลังใจแก่ตัวเอง และจงให้กำลังใจแก่ผู้อื่น
และอัลลอฮุนั้นทรงเป็นผู้ใกล้ชิดที่คอยคุ้มครองบรรดาผู้ศรัทธา
ทั้งหลายเสมอ

สิบห้า พิจารณาถึงความสุขในสวนสวรรค์และบทลงโทษ ในนรก และรำลึกถึงความตาย

สวนสวรรค์คือดินแดนแห่งความสุขรื่นเริง เป็นที่
คลี่คลายความเศร้าโศก และเป็นบันไดในการเดินทางของ
บรรดาผู้ศรัทธา จิตใจของคนนั้นถูกสร้างมาให้มีลักษณะไม่ชอบ
เสียสละทุ่มเทในการทำงานและยืนหยัด นอกจากนี้ต้องมี
ผลตอบแทนที่คุ้มกับความยากลำบากที่ได้ลงมือทำ และ
พอที่จะเป็นเหตุลดทอนอุปสรรคและความยุ่งยากที่พบเจอบน
เส้นทางเดิน

ผู้ใดก็ตามที่รู้ว่า มีผลตอบแทนที่แน่นอนกำลังรอเขาอยู่
ความหนักหนาของงานก็จะดูเป็นเรื่องง่าย เขาจะเดินทางไป
โดยที่รู้ว่าหากตัวเขาไม่มีความหนักแน่นมั่นคงแล้วไซ้ร้ เขาก็จะ
สูญเสียสวนสวรรค์ที่ความกว้างของมันเท่ากับชั้นฟ้าและ
แผ่นดินไป เช่นเดียวกันนั้น จิตใจของมนุษย์มีความจำเป็นต่อสิ่ง
ที่จะช่วยอุดตึงเขาเพื่อยกระดับจากการเป็นแค่ธาตุดินในโลกนี้สู่
ระดับชั้นในโลกอื่นที่สูงส่ง

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม มักจะใช้วิธีการ
เล่าเรื่องราวของสวนสวรรค์เพื่อให้บรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน

ยืนหยัดอย่างหยัดยืน ในหะดีษหะสันเศาะฮี้หฺบหนึ่ง มีรายงาน
ว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เดินทาง
ไปยังท่านยาสิร อัมมารุ และ อุมมุ อัมมารุ ซึ่งพวกเขากำลังถูก
ทรมานในหนทางของอัลลอฮฺ ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะ
ลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า

«صَبْرًا آلَ يَاسِرٍ صَبْرًا آلَ يَاسِرٍ فَإِنَّ مَوْعِدَكُمْ الْجَنَّةَ»

ความว่า “จงอดทนเถิดครอบครัวของยาสิร จงอดทนเถิดโ
ครอบครัวของยาสิร เพราะคำสัญญาที่พวกเจ้าจะได้รับนั้น
คือ สวนสวรรค์” (บันทึกโดยอัล-หากิม 3/383 หะดีษมีสถานะ
หะสันเศาะฮี้หฺ ดู ฟิกฮุสสุนันเราะฮฺ ตรวจทานโดยชัยคุ อัล-อัลบานี頁
หน้า 103)

เช่นเดียวกันนั้น ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะ
สัลลัม ได้กล่าวแก่ชาวอันศอรฺว่า

«إِنَّكُمْ سَتَلْقَوْنَ بَعْدِي أَتْرَةً فَاصْبِرُوا حَتَّى تَلْقَوْنِي عَلَى الْحَوْضِ»

ความว่า “แท้จริงพวกท่านจะได้พบหลังจากฉันเสียชีวิต ว่ามี
ผู้ที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน(และพรรคพวก) ดังนั้นพวก

ท่านจงอดทนเถิด จนกว่าพวกท่านจะได้พบกับฉันที่สระน้ำ (อัล-เหมาฏ) (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ และมุสลิม)

ผลเช่นเดียวกันนี้จะเกิดขึ้น สำหรับใครที่พิจารณาถึงสภาพของคนสองประเภท(ผู้ศรัทธา กับ ผู้ปฏิเสธศรัทธา) ในขณะที่อยู่ในหลุมฝังศพ ในทุ่งมะหุซุร ในช่วงที่กำลังสอบสวน (อัล-หิซาบ) ในช่วงที่กำลังถูกพิจารณาซึ่งนำหน้าหน้าความดีความชั่ว(อัล-มีซาน) ในการข้ามสะพาน(อัศ-ศิรอต) และทุกๆ สถานที่ในวันอาคิเราะฮฺ

การรำลึกถึงความตายจะคุ้มครองไม่ให้ผู้ศรัทธาตกอยู่ในความเสื่อมโทรม และเป็นสิ่งที่จะคอยหยุดยั้งเมื่อเขาจะกระทำการสิ่งที่เป็นการละเมิดในคำสั่งของอัลลอฮฺ เพราะถ้าหากเขาได้รู้ว่าความตายนั้นใกล้ชิดกับตัวเขามากกว่าเชือกผูกครองเท้าของเขา และเวลาของมันนั้นอาจจะเกิดขึ้นได้ในทุก ๆ การก้าวเดินของเขาแล้วไซ้ร้ เขาจะปล่อยยให้ตัวเองหันเหเบี่ยงเบน หรือคือด้านในความหลงผิดบิดเบือนอยู่ได้อย่างไรกัน ด้วยเหตุนี้ ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงได้กล่าวว่า

«أَكْثَرُوا مِنْ ذِكْرِ هَٰذِمِ اللَّذَاتِ»

ความว่า “พวกท่านจงรำลึกถึงสิ่งที่จะช่วยตัดทอนความสุข
สำราญให้มาก ๆ เถิด (คือให้นึกถึงความตายให้มาก)”
(บันทึกโดย อัต-ติรมิซีย์ 2/50 และอัล-อัลบานีย์กล่าวว่าเป็นหะ
ดีษเศาะฮีหฺ ดู อีรวาอูลเฮาะลีล 3/145)

สนามแห่งการยืนหยัด

สนามแห่งการยืนหยัดมีอยู่มากมาย เพียงพอแล้วสำหรับข้าพเจ้าที่จะนำเสนอให้แก่ท่านเป็นภาพรวมอย่างสังเขป ดังนี้

หนึ่ง การยืนหยัดในบททดสอบต่าง ๆ

ความพลิกผันที่เกิดขึ้นในหัวใจของเรานั้นมักมีต้นเหตุมาจากการที่เราได้ประสบกับบททดสอบต่าง ๆ ดังนั้น หัวใจที่ต้องประสบกับบททดสอบทั้งที่เป็นบททดสอบในแง่ของความสุขสบายหรือเป็นบททดสอบในแง่ของการต้องเผชิญกับอุปสรรค ย่อมไม่มีใครที่จะสามารถยืนหยัดอย่างมั่นคงได้นอกจากบรรดาผู้ที่มีความประจักษ์ชัดแจ้งในตัวของเขา นั่นคือผู้ที่ความศรัทธาได้เข้าไปอยู่เต็มในหัวใจของพวกเขาแล้ว

ประเภทของบททดสอบต่าง ๆ

บททดสอบในทรัพย์สินเงินทอง

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿ وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنِ آتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا آتَيْنَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِءِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ ﴾
 [التوبة: ٧٥-٧٦]

ความว่า “และในหมู่พวกเขา นั้นมีผู้ที่ได้สัญญาแก่อัลลอฮ์ ว่า ถ้าหากพระองค์ได้ทรงประทานแก่พวกเรา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความกรุณาของพระองค์แล้วไซ้ร้ แน่นอน เหลือเกิน พวกเราจะบริจาคทาน และแน่นอนพวกเราจะ ได้เป็นผู้อยู่ในหมู่คนดี ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงประทาน ให้แก่พวกเขา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความกรุณาของพระองค์ พวกเขาก็ตระหนี่ในส่วนนั้น และได้หนีถอยไปในสภาพที่ พวกเขาเป็นผู้ผินหลังให้” (สุเราะฮฺ อัด-เตาบะฮฺ 75-76)

□ บททดสอบในตำแหน่งเกียรติยศ

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿ وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدْوَةِ وَالْعَنِيَّةِ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ ﴾ [الكهف: ٢٨]

ความว่า “และจงให้ตัวเจ้าอดทนอยู่ร่วมกับบรรดาผู้วิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ทั้งยามเช้าและยามเย็นด้วยความปรารถนาในความโปรดปรานของพระองค์ และอย่าให้สายตาของเจ้าหันเหออกไปจากพวกเขา ด้วยการที่เจ้าประสงค์ความสวยงามแห่งชีวิตของโลกนี้ และเจ้าอย่าเชื่อฟังผู้ที่เราทำให้หัวใจของเขาละลายจากการรำลึกถึงเรา และปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของเขา และกิจการของเขาเป็นสิ่งที่ละเมิดหลงทาง” (สุเราะฮฺ อัล-กะฮฟู : 28)

เกี่ยวกับบททดสอบทั้งสองข้างต้นนั้น ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ได้กล่าวว่า

«مَا ذُبَانَ جَائِعَانِ أُرْسِلَ فِي غَتَمٍ بِأَفْسَدَ لَهَا مِنْ حِرْصِ الْمَرْءِ عَلَى الْمَالِ وَالشَّرَفِ لِدِينِهِ»

ความว่า “การที่ปล่อยหมาป่าสองตัวในสภาพที่มีความหิวโหยไปอยู่ท่ามกลางฝูงแกะนั้น ยังไม่เสียหายมากเท่าการที่คนผู้หนึ่งละโมภในทรัพย์สินเงินทองและเกียรติยศซึ่งจะนำความเสียหายมายังศาสนาของเขา” (บันทึกโดย อิมามอะหมัด ในมุสนัด 3/460 ดู เศาะฮี้หุล ญามิอุ 5496)

หมายความว่า การที่คนคนหนึ่งมีความโลภที่จะ
กอบโกยทรัพย์สินเงินทองและเกียรติยศนั้น มีความอันตรายต่อ
ศาสนาของเขายิ่งกว่าความอันตรายที่จะปล่อยหมาป่าที่หิวโหย
ทั้งสองตัวให้ไปอยู่ท่ามกลางฝูงแกะเสียอีก

□ บททดสอบในตัวภรรยา

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ

وَإِنْ تَعَفَوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ [التغابن : ١٤]

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย แท้จริงในหมู่คู่ครองของ
พวกเจ้าและลูกหลานของพวกเจ้านั้น มีบางคนเป็นศัตรูแก่
พวกเจ้า ฉะนั้นจงระวังต่อพวกเขา แต่ถ้าพวกเจ้าอภัยและ
ยกโทษ(แก่พวกเขา) แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้
ทรงเมตตาเสมอ” (สุเราะฮฺ อัด-ตะฆอบูน : 14)

□ บททดสอบในตัวลูก ๆ

ท่านเราะฮ์มะลูลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้

กล่าวว่า

«الْوَلَدُ مَجْبُتَةٌ مَبْخَلَةٌ مَحْرَنَةٌ»

ความว่า “บรรดาลูก ๆ (จะเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิด) ความซึ่
ขลาด ความซึ่เหนียว และความโศกเศร้า” (บันทึกโดยอบู
ยะอฺลุลา 2/305 โดยมีสายรายงานอื่น ๆ ที่เข้ามาเสริมให้มีน้ำหนัก
เพิ่มขึ้น ดู เศาะฮี้หุล ญามิอุ 7037)

□ บททดสอบจากผู้กดขี่ ผู้ปกครองที่เผด็จการ และผู้อธรรมทั้งหลาย

ตัวอย่างที่ดีที่สุดที่จะนำเสนอ ณ ที่นี้คือ อัลลออฺย อັซซะ
วะญ์ลลา ได้ตรัสว่า

﴿ قُتِلَ أَصْحَبُ الْأَخْدُودِ ﴿١﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ ﴿٢﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٣﴾ وَهُمْ
عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٤﴾ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَمِيدِ ﴿٥﴾ الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾ ﴾

[البروج: ๔, ๕]

ความว่า “บรรดาเจ้าของหลุมไฟนั้นถูกสาปแช่ง หลุมไฟที่
เต็มไปด้วยเชื้อเพลิง ขณะที่พวกเขานั่งอยู่ตรงหน้าไฟ และ
พวกเขาได้เห็นเป็นพยานต่อสิ่งที่บรรดาลูกน้องกระทำการกับ

บรรดาผู้ศรัทธา และพวกเขามีได้แก่แค่นั้นเขาเหล่านั้นวัน
แต่ว่าเขาเหล่านั้นศรัทธาต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรง
ได้รับการสรรเสริญ ผู้ซึ่งกรรมสิทธิ์แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและ
แผ่นดินเป็นของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นพยานต่อ
ทุกสิ่งอย่าง” (สุเราะฮ์ อัล-บารออะฮ์ 4-9)

มีบันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ จากการรายงานของท่านคือบ
บาบ เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า

«شَكُونَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُتَوَسِّدٌ بُرْدَةً لَهُ فِي ظِلِّ
الْكَعْبَةِ، فَقُلْنَا: أَلَا تَسْتَنْصِرُ لَنَا؟ أَلَا تَدْعُو لَنَا؟ فَقَالَ: «قَدْ كَانَ مِنْ قَبْلِكُمْ
يُؤْخَذُ الرَّجُلُ فَيُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيُجْعَلُ فِيهَا، فَيُجَاءُ بِالْمِنْشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى
رَأْسِهِ فَيُجْعَلُ نَضْفَيْنِ، وَيُمَشَّطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ مَا دُونَ لَحْيِهِ وَعَظْمِهِ، فَمَا
يُصَدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ»

ความว่า พวกเขาได้มาร้องทุกข์ต่อท่านเราะฮ์ฎียัลลอฮุ
คืออัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม โดยที่ท่านกำลังหนุนบนผ้า
คลุมของท่านได้ร่มเงาของกะอูบะฮ์ พวกเขาจึงได้กล่าวว่า
“ท่านจะไม่ขอความช่วยเหลือให้แก่เราหรือ ? ท่านจะไม่ขอ
ดูอาอ์ให้แก่เราหรือ ?” ท่านเราะฮ์ฎียัลลอฮุ จึงกล่าวตอบว่า
“เคยมีชนก่อนหน้าพวกท่านที่ถูกนำตัวไป แล้วได้มีการขุด

หลุมในดินเพื่อวางตัวเขาลงไปในนั้น แล้วเลื่อยก็ถูกนำมาวางไว้บนหัวของเขา แล้วก็เลื่อยหัวของเขาจนแยกออกเป็นสองส่วน และเขาได้ถูกหวิดด้วยหวิเหล็กจนกระทั่งเหลือแต่เนื้อและกระดูก แต่สิ่งเหล่านั้นก็ไม่สามารถจะหันเหเขาให้ออกจากศาสนาได้แม้แต่น้อย” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ ดู พืตหุลบารี 12/315)

□ บททดสอบจากตั้จฎาล

นี่คือบททดสอบอันยิ่งใหญ่ที่สุดของชีวิต ดังที่ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าววว่า

« يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهَا لَمْ تَكُنْ فِتْنَةً عَلَىٰ وَجْهِ الْأَرْضِ مُنْذُ دَرَأَ اللَّهُ آدَمَ أَعْظَمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ .. يَا عِبَادِ اللَّهِ، أَيُّهَا النَّاسُ : فَأَنْبِئُوا قَائِلِي سَأَصِفُّهُ لَكُمْ صِفَةً لَمْ يَصِفُّهَا إِلَّا هَؤُلَاءِ قَبْلِي نَبِيٌّ .. »

ความว่า “โอ้มนุษย์เอ๋ย จะไม่มีบททดสอบใด ๆ ที่ได้เกิดขึ้นบนหน้าแผ่นดินนี้ นับตั้งแต่อัลลอฮ์ได้สร้างท่านนบีอาดัมขึ้นมา จะยิ่งใหญ่ไปกว่าบททดสอบของตั้จฎาล... โอ้บ่าวของอัลลอฮ์เอ๋ย โอ้มนุษย์เอ๋ย จงยินยอมด้วยหยัดยินเถิด เพราะฉันจะบอกถึงลักษณะของมันให้แก่พวกท่าน ด้วย

คุณลักษณะที่ไม่เคยมีนับพันใดก่อนหน้าฉันได้บอกถึง”
(บันทึกโดยอิบน์ มาญะฮฺ 2/1359 ดู เศาะฮี้ หุลญามอิฮฺ 7752)

เกี่ยวกับสภาพของการยื่นหยัดอย่างมั่นคงของหัวใจและการหันเหของมันในช่วงขณะที่ต้องเผชิญกับบททดสอบต่าง ๆ นั้น ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«تُعْرَضُ الْفِتْنُ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْحَصِيرِ عُوْدًا عُوْدًا، فَأَيُّ قَلْبٍ أُشْرِبَهَا نُكِتَ فِيهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءٌ، وَأَيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نُكِتَ فِيهِ نُكْتَةٌ بَيْضَاءٌ، حَتَّى تَصِيرَ عَلَى قَلْبَيْنِ عَلَى أَبْيَضٍ مِثْلِ الصَّفَا فَلَا تَضُرُّهُ فِتْنَةٌ مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ، وَالْآخِرُ أَسْوَدٌ مُرْبَادًا كَالْكُوْزِ مُجْحِيًّا لَا يَعْرِفُ مَعْرُوفًا وَلَا يُنْكِرُ مُنْكَرًا إِلَّا مَا أَشْرَبَ مِنْ هَوَاهُ»

ความว่า “ฟิตนะฮฺต่าง ๆ จะส่งผลต่อบรรดาหัวใจทั้งหลายเหมือนเช่นเสื้อที่สร้างรอยให้กับคนนอนรอยแล้วรอยเล่า หัวใจดวงใดที่ได้ดื่มด่ำไปกับมัน ก็จะทำให้เกิดจุดดำจุดหนึ่ง และหัวใจดวงใดที่ปฏิเสธมัน ก็จะทำให้เกิดจุดขาวจุดหนึ่ง กระทั่งหัวใจได้แยกออกเป็นสองดวง ดวงหนึ่งมีความขาวที่บริสุทธิ์ซึ่งฟิตนะฮฺใด ๆ จะไม่สามารถสร้างความเสียหายแก่มันได้อีกตราบเท่าที่บรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนี้ยังคงมีอยู่ ส่วนอีกดวงหนึ่งก็จะดำคล้ำดังกระทะที่หนายกัณ

โดยที่มันจะไม่รู้จักรัสิ่งที่ดีงามและจะไม่ปฏิเสธสิ่งชั่วร้ายใด ๆ เลย เว้นแต่จะคล้อยตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของมันเท่านั้น” (บันทึกโดย อิมามอะหฺมัด 5/386 และมุสลิม 1/128 ซึ่งสำนวน เป็นของท่านมุสลิม)

สอง การยั้หนยัดในสนามแห่งการต่อสู้(ญิฮาด)

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ [الانفال: ๕๐]

ความว่า “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! เมื่อพวกเขาปะทะกับ กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งในสมรภูมิ ก็จงยั้หนยัดเถิด และจงรำลึก ถึงอัลลอฮฺให้มาก ๆ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับความสำเร็จ” (สุเราะฮฺ อัล-อันฟาละ : 45)

หนึ่งในการกระทำที่เป็นบาปใหญ่ในศาสนาของเรา นั้น คือ การหนีออกจากสมรภูมิที่กำลังมีการประจัญบานกันอยู่ และปรากฏว่าในขณะที่ท่านเราะฮฺลุลลอฮฺ คือลัลลลอฮฺอะลยฮฺ วะสลัลัม กำลังแบกก้อนดินบนหลังของท่านในการขุดสนาม เพลาะ(ในเหตุการณ์การทำสงครามค็อนดัก) ท่านได้กล่าวเข้าไป

เข้ามาพร้อม ๆ กับบรรดาผู้ศรัทธาว่า “ขอให้เท้าของเรามีความหนักแน่นมั่นคงด้วยเถิด หากเราได้เผชิญหน้ากับบรรดาศัตรู” (บันทึกโดยอัล-บุคอรี ในหมวด อัล-เมาะชะวาต การสงครามต่างๆ ของท่านเราะสูลุลลอฮฺ บรรพ ว่าด้วยการทำสงครามคืออนด์ก(สนามเพลาะ) ดู พัตหุลบารี 7/399)

สาม การยืนหยัดในวิถีทาง(มันฮัจญ์)ที่ตนเองก้าวเดินอยู่
อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُ
وَمِنْهُمْ مَّن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٦٣﴾﴾ [الاحزاب : 63]

ความว่า “ในหมู่ผู้ศรัทธานั้นมีบุรุษผู้มีสัจจะต่อสิ่งที่พวกเขาได้สัญญาต่ออัลลอฮฺเอาไว้ ดังนั้น ในหมู่พวกเขามีผู้ที่ได้บรรลุตามสัญญาของเขาแล้ว และในหมู่พวกเขามีผู้ที่ยังรอคอย(การตายชะฮีด) อยู่ และพวกเขามีได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด” (สุเราะฮฺ อัล-อะหฺซาบ : 23)

อุดมการณ์ของพวกเขามีคุณค่ายิ่งกว่าลมหายใจของพวกเขา เป็นคำมั่นสัญญาอันหนักแน่นมั่นคงไม่รู้จักความท้อถอยยอมจำนน

สี่ การยืนหยัดในขณะที่จะเสียชีวิต

บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและบรรดาผู้กระทำความผิด (มะอูศียะฮฺ)ทั้งหลาย พวกเขายอมมถูกต้องห้ามจากการได้อยู่ในสภาพที่สามารถยืนหยัดอย่างมั่นคงในช่วงเวลาที่แสนจะวิกฤตที่สุด และพวกเขาย่อมไม่สามารถที่จะกล่าวกะลิมะฮฺชะฮาดะฮฺ (ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ) ในขณะที่พวกเขาใกล้ตายได้ และนี่คือสัญญาณที่บ่งชี้ถึงการสิ้นสุดของชีวิตที่มีความเลวร้าย เช่นที่มีคนบางคนได้กล่าวแก่ผู้ที่ใกล้จะตายว่า “จงกล่าว ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺเถิด” แต่แล้วศีรษะของเขาก็ได้หันซ้ายหันขวาเป็นการปฏิเสธไม่ยอมที่จะเอ่ยคำกล่าวนั้นอย่างสิ้นเชิง

อีกบางคนเมื่อเขาใกล้จะตายก็เออแต่พูดว่า “นี่เป็นสินค้าขึ้นดินะ นี่เป็นสินค้าที่มีราคาถูกลงนัก” บางคนก็ได้เอ่ยชื่อของตัวหมากรุกในแต่ละชั้นว่ามีชื่ออะไรบ้าง บางคนก็เออแต่ร้องเพลง และ บางคนก็จะเออแต่เอ่ยถึงชื่อคนที่ตนเองหลงใหลชื่นชอบ

นี่เป็นเพราะว่า เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ คือสาเหตุที่ทำให้เขาหมกมุ่นจนลืมรำลึกถึงอัลลอฮฺในขณะที่ยังใช้ชีวิตอยู่ใน الدنيا

บางทีเราจะสังเกตเห็นว่าคนบางคนจะมีใบหน้าสีดำคล้ำ และร่างกายจะมีกลิ่นที่เหม็น หรือบางคนก็จะหันหลังให้กับกบิลละฮูในขณะที่วิญญาณกำลังออกจากร่าง ระยะเวลาหาละเวลา กูวะตะฮิดลาบิลลาฮู –ไม่มีความสามารถและไม่มีพลังใดๆ นอกจากด้วยความสามารถและพลังของอัลลอฮู

ส่วนผู้ที่ชีวิตของเขานั้นกระทำแต่ความดีงามและเป็นผู้ที่เจริญรอยตามแบบฉบับของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อัลลอฮูก็จะทรงประทานสภาพที่เขาสามารถยืนหยัดอย่างมั่นคงให้แก่เขาในช่วงที่เขาใกล้จะหมดลมหายใจ กระทั่งเขาสามารถที่จะกล่าวกะลิมะฮุชะฮาดะฮฺได้

ซึ่งเราอาจจะเห็นว่าใบหน้าของพวกเขา นั้นมีความเบิกบาน และร่างกายของพวกเขา นั้นจะมีกลิ่นที่หอมหวาน และสัญญาณอื่นๆ ที่บ่งชี้ถึงชาวดีต่างๆ ในช่วงเวลาที่วิญญาณของพวกเขา กำลังออกจากร่าง

นี่คือตัวอย่างเพียงตัวอย่างหนึ่ง สำหรับผู้ที่อัลลอฮู ตะอาลา ทรงประทานสภาพของการยืนหยัดอย่างมั่นคงให้แก่เขา ในช่วงเวลาที่เขากำลังใกล้ตาย นั่นคือท่านอับู ชูรอฮะฮฺ อับ-รอชีย

หนึ่งในนักวิชาการหะดีษที่มีชื่อเสียง และที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้
คือเรื่องราวของท่าน

ท่านอบู ญะอฺฟัร มุหัมมัด บิน อะลี ซึ่งเป็นเสมียนของ
ท่านอบู ซุรอะฮฺ ได้เล่าว่า “ฉันได้มายังหมู่บ้านแห่งหนึ่งที่มีชื่อว่า
มาชะฮฺรอน เป็นหมู่บ้านหนึ่งในเขต อัคร-ร็อยย์ ในช่วงเวลาที่ท่าน
ใกล้จะเสียชีวิต ซึ่งใกล้ ๆ กับท่านมีท่านอบู หาดิม ท่านอิบนุ วา
ริษฺ ท่านอัล-มุนชิรฺ บิน ซาซาน และท่านอื่นๆ ซึ่งพวกเขาก็ได้
กล่าวถึงหะดีษที่เกี่ยวกับการตักกีน(การสอนคนใกล้จะเสียชีวิต)
ที่ว่า

«لَقِّنُوا مَوْتَكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»

ความว่า “พวกท่านจงสอนผู้ที่กำลังใกล้จะตายให้เขากล่าว
ว่า ลาลิลาฮะอิลลัลลอฮฺ เกิด”

แต่พวกเขาค่อนข้างอายที่จะสอนท่านอบู ซุรอะฮฺ ใน
ที่สุดพวกเขาจึงกล่าวว่า พวกเรามารายงานหะดีษข้างต้นกันเกิด
ดังนั้น ท่านอิบนุ วาริษฺก็เริ่มรายงานว่า “อบู อาศิมได้เล่าแก่เรา
จากอับดุลหะมีด บิน ญะอฺฟัร ได้เล่าจากศอลิหฺ บิน อบี...” ครั้น
เมื่อกล่าวถึง บิน อบี ... เขาก็แสวงไม่กล่าวให้จบ (เพื่อให้อบู

ซุรอะฮฺ ได้กล่าวหะดีษนี้แทน) จากนั้นท่านอบู หาดิมก็ได้กล่าวต่อว่า “บุन्दารุได้เล่าแก่เรา จากอบูอาติมได้เล่าแก่เรา จากอับดุลหะมีด บิน ญะอูฟุร จากศอลิหฺ ...” และเขาก็หยุดแค่นั้นไม่กล่าวให้จบ ส่วนคนอื่น ๆ นั้นก็นิ่งเงียบ เมื่อนั้น อบู ซุรอะฮฺ ก็ล้มตาศั้น ขณะที่ท่านใกล้จะสิ้นลมเต็มที่แล้ว ท่านได้กล่าวรายงานหะดีษจนจบว่า “ท่านบุन्दารุได้เล่าแก่เรา จากอบู อาติมได้เล่าแก่เรา จากอับดุลหะมีดได้เล่าแก่เรา จากศอลิหฺ บิน อปี เષาะริบ จากกะษีรฺ บิน มุรเราะฮฺ จากมุอาซฺ อิบน์ญะบัล ได้เล่าว่า ท่านเราะฮฺลุลลอฮฺได้กล่าวว่

«مَنْ كَانَ آخِرَ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ»

ความว่า “ผู้ใดก็ตามที่คำพูดสุดท้ายของเขาคือ ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ เขาย่อมได้เข้าสวรรค์”

และแล้ววิญญาณของท่านอบู ซุรอะฮฺ ก็ได้ออกจากร่าง (ในขณะที่ท่านได้กล่าวหะดีษซึ่งมีคำว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ อยู่ด้วย) เราะหิมะฮฺลุลลอฮฺ – ใช้อัลลอฮฺโปรดประทานความเมตตาให้แก่ท่านด้วยเถิด” (จาก สียรั อะลามุน นุบะลาฮ์ 13/76-85)

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสถึงบุคคลคนหนึ่งว่า

﴿ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴾ [فصلت: 30]

ความว่า “แท้จริง บรรดาผู้กล่าวว่าพระเจ้าของพวกเรา คืออัลลอฮฺ แล้วพวกเขาก็ยืนหยัดตามคำกล่าวนั้น มะลาอิกะฮฺจะลงมาหาพวกเขา (เมื่อพวกเขาใกล้จะสิ้นลมหายใจ โดยจะกล่าวกับพวกเขาว่า) พวกท่านอย่าหวาดกลัวและอย่าเศร้าสลดใจ แต่จงต้อนรับข่าวดี คือสวนสวรรค์ซึ่งพวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้” (สุเราะฮฺ ฟุศศิลัต : 30)

โอ้ อัลลอฮฺ ได้โปรดบันดาลให้เราเป็นผู้หนึ่งในหมู่พวกเขาด้วยเถิด โอ้ อัลลอฮฺ เราขอต่อพระองค์ให้ทรงประทานสภาพของการยืนหยัดอย่างมั่นคงในทุกๆ กิจกรรมงาน และให้มีความแน่วแน่มั่นคงการชี้นำอันถูกต้องด้วยเถิด และคำวิงวอนสุดท้ายของเรานั้นคือ อัลหัมดุลิลลาฮฺอีรอบบิลอาละมีน มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเป็นพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก